

OUR
LIFE

НАШЕ
ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Наталія Стефанів:

Краєвид, олія

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Квітень ч. 4. April 1968

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK XXV. КВІТЕНЬ Ч. 4

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді від січня 1963 ..... \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 50 центів

Зміст:

І. Шуварська: Квітна неділя
Л. Мурович: Виноградні грона
Знайдемо порозуміння
Л. Б.: Великодні взаємини
У. Любівич: Десь надходила весна
Н. М.: Все знаємо, все чуємо...
С. Парфанович: Оркестра на Рокеті
Т. Савицька: Молоді треба йти назустріч
Л. Б.: У політичній роботі
Нові Відділи СУА
СФУЖО і Секретаріат СКВУ
С. П.: Китиця квітів
І. Ткачук: Вживаймо більше городини
Л. Ася: Зквітчана, романтична мода
Косметичка: Загроза веснянок
С. Мартинець: Андрійкове Свячене
М. Ч.: Веселка
О. Цегельська: Сорока-білобока
Г. Чернобицька: Не можна в калюжу
І. Кульська: Синичка
Т. Лихолай: По землі Місіонес
Our Memorandum
Л. Ukrainka: And Yet, My Mind
First Prize for a Recipe
Free-Lance Pysanka Demonstrator
Convention Committee News

На обгортці:

Картина **Наталії Стефанів:** Краєвид, олія, вперше появилась у журналі „Нотатки з мистецтва“ ч. 5, 1966.

OUR LIFE

VOL. XXV APRIL No. 4

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$5.00 per year, half year \$2.50. Subscription in Canada \$5.00 per year, half year \$2.75. Subscription in England 1½ pound sterling, per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna., under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникович
с/с No. 7 887 92 de Paris
26, rue de Forcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 27
Rauchstr. 22

On the Front Page:

Natalia Stefaniw: Landscape, oil.

На терені СУА

7. квітня — Відкриття виставки О. Божемського — 28 Відділ СУА в Ньюарку
28. квітня — Свячене з програмою — 64 Відділ СУА у Нью Йорку
5. травня — З'їзд голов Відділів — Окр. Рада СУА в Ютіці
11. травня — Конференція Голов Відділів — Окр. Рада СУА в Ньюарку
18. травня — Вишивані Вечерниці — 91 Відділ СУА в Бетлегемі
25. травня — Вечір поетки Зої Когут — 64 Відділ СУА у Нью Йорку
26. травня — Показ вишиваного одягу — 88 Відділ СУА у Філадельфії

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1048 — 920 років тому прибули до Києва французькі послы, щоб засватати княжну Анну, дочку Ярослава Мудрого, за свого короля Генриха I. Їх вітали з великими почестями та дали згоду на це подружжя.

1698 — 270 років тому Пилип Орлик, писар Гетьманської Канцелярії, одружився з Ганною, дочкою Полтавського полковника Павла Герцика. З подружжя вийшло 8-ро дітей, поміж ними син Григор, що продовжував діло батька, змагаючи до визволення України.

1918 — 50 літ тому згинула від злочинної руки історик Олександра Єфименко. Хоч не українського роду, проте, як дружина історика Петра Єфименка, вона віддала великі прислуги українській науці. Була професором історії на Бестужевських Вищих Жіночих Курсах.

ЗБІРНИК

ПАМ'ЯТІ К. МАЛИЦЬКОЇ

ВИХОВНИЦЯ

ПОКОЛІНЬ

Ціна 2.00 дол.

Замовляти в Централі СУА або

в п-ні Марії Мудрик

73 Lynd Avenue

Toronto, Ont. Canada

Ірина Шуварська

Квітна неділя

Де обрій — засвітилося;
плащі на землю скинули:
чекають Бога яблуні
і моляться схвильовані.

Збудився, саде, втішений!
вітатимеш Спасителя.
Собор, — до неба банями,
рожевими і білими.

Із збірки „Співуче світло“

Лариса Мурович

Виноградні грона

В житті народу він — закон,
Благословенні грона грон
З лози, що жертвов дух узброїв,
У гронах тих — суремний тон
В землі похованих героїв.

Благословенне з грон вино,
Що в вірі п'єм як Свят-Причастя,
Об'явлення таїн воно,
В нім міць просвітлення і щастя.

Як діти Срібної Землі
Пилі побожно з тої чаші —
У ночі безпросвітній млі
Струснули чином душі наші.

Благословенні грона грон
З лози, що жертвов дух окрилив,
В житті народу він — закон,
Що повені повторить вилив!

Знайдемо порозуміння

„Життя вимагає змін“! Такими словами відкрили ми дискусію на тему проблематики молодого жіноцтва США у нашому журналі. Передумовою кожної зміни є — критика. Тому молодше покоління завзято критикує старших. Конференція Укр. Студ. Громади, що відбулася недавно тому в Нью Йорку, складалася з суцільної критики. Та й на терені США часто чуємо критичні зауваги щодо діяльності старших. Це й є власне тим конечним першим етапом.

Але зауважуємо також признаки другого. Це є почини, що їх висуває молодь для проведення чи закріплення зміни, яку хотіла б побачити. Дуже часто ці почини невикональні, бо не враховують усіх спромог нашої системи та й ментальності людей, що з них вона побудована. Але є почини, що їх не тільки висунула, але й провела в життя молодь. Це є ідея Фонду Катедри Українознавства, що вимагала багато літ праці, віри й завзяття. Тепер вона вже стала завданням цілої української громади і стоїть перед здійсненням. Залежатиме від цілої української спільноти, як цей почин завершиться.

Недавно тому промайнула через пресу вістка про те, що п'ять молодих дівчат в Англії здобулось на жертвенний почин: вони зголосили охоту працювати пів години додатково на користь держави. Цей рух захопив англійське громадянство, що стояло на краю економічної кризи. Знову жест молоді поборов зневіру старших і вказав їм якою дорогою боротись із лихом.

Наша молодь також жертвенна й охоча. В наших десяти молодечих Відділах уже гуртується кілька сотень молодого жіноцтва. Це є природна зміна, що приходить на чергу в організації після старших громадських робітниць. На XV Конвенції США у Шикаго передбачена для них окрема Молодеча Сесія. Там почуємо їх становище, що напевне не обмежиться виключно до критики давніх позицій, а й висуне один чи більше корисних починів.

Та заки це станеться — об'єднались усі — молоді і старші у святкуванні Воскресення Христового. У духовому оновленні, у радісному подарунку писанки, у прадавньому привіті „Христос Воскрес“ знайшли поєднання і порозуміння. Це скріпить нас на дорогу, що перед нами.

Із світлим празником Воскресення Христового

бажаємо

Членкам Союзу Українок Америки, Управі СФУЖО
та всьому українському народові

**ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!**

Головна Управа
Союзу Українок Америки

Редакційна Колегія
„Нашого Життя“

Великодні взаємини

Великдень — це найбільш радісне свято українського року. Воно впливає з хліборобського світогляду нашого народу, що весною радісно зустрічав пробудження природи. Коли з християнською вірою прийшло свято Воскресення Христа-Спасителя, то давніше підложжя надало йому ще більш радісного звуку.

У Великодніх звичаях і обрядах знайшлися поруч себе різні вірування. Деякі з них збереглися вповні, інші лиш у відламках. Їх так багато, вони такі розгалужені, що не сила їх усіх тут вичислити. Хочеться описати тільки ті, що торкаються святочного церемоніялу, себто святочних взаємин родини чи громади.

Приготування до Великодніх обрядів починається вже в часі Вербної неділі. Верба має велике значення в наших народніх повір'ях, вона найскорше відроджується весною. Тому й не диво, що в нас стала вона символом вітання Ісуса Христа при в'їзді до Єрусалиму. Помимо труднощів старемось і на новому поселенні придбати її та привітати членів родини і приятелів чародійною формулою: „Не я б'ю, верба б'є...“ Це приговорювання походить ще з дохристиянських часів. За свідченням Є. Онацького воно має роз-

будити в „лобитого“ творчу енергію і силу.

Саме приготування до свят у Великому Тижні вміщує силу силену звичаїв різного походження. Перші два-три дні все в садибі чистилось і виміталось: за словами С. Килимника „все господарство повинно було очиститись від усякої нечисті, від лихих сил“. Головними засобами були тут — вогонь і вода. На вогні спалювалось усяке сміття, непридатне знаряддя ітд., а водою зливалось усе, що можна було почистити. Це мало теж корінь у дохристиянським минулим, коли наші предки весною вірили в „очисний“ вогонь і воду.

Таке основне порядкування мусіло закінчитись у Страсний четвер до полудня. Страсний четвер уважали вже початком Великоднього святкування. Щоправда — це було багато роботи, але це вже була підготова до самого святкування. Наприклад у четвер по полудні господиня прикрашувала хату рушниками, і закінчувала писати писанки чи галунки, а господар підготовляв трійцю, себто свічі для трираменного свічника.

У четвер господині починали пекти святочне печиво. З печенням пасок і баб получених багато звичаїв, що вже були обговорені

в нашому журналі. У давнину це печиво було поділене на три роди — баби з вибагливого тіста (жовте печиво), паски з білого тіста (біле печиво) і паляниці разового тіста (чорне печиво). Було в нас повір'я, що жовте псичиво зроблене на честь сонця, біле на честь покійників у родині, а разове для живих членів родини. В тих околицях, де дотримувались такого поділу, навіть пекли це в інші дні: баби у четвер, білі паски у п'ятницю, а разові паляниці у суботу.

Замітне те, що властиве святкування починалось відправою Страстей. Після Страстей родина збиралась на Страсну вечерю. Ця вечеря нагадує собою Різдвяну — ті самі пісні страви хліборобського побуту і такий самий врочистий настрій. До Страсної вечері сідає разом найближча родина. Повагу вечері викликали Страсті Христові, але в цьому поклоні збереглось і дохристиянське вірування. Мовляв, разом із родиною засіли до вечері й духи померлих цього роду і їх присутність треба пошанувати.

Багато людей уже не споживало їжі від Страсної вечері до розговіння. У Велику П'ятницю все прямувало до Плащаниці в церкві. У той день не говорили голосно

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Кличемо всім Союзнякам у ЗДА та всім членкам українських жіночих організацій у вільному світі.

УПРАВА 93 ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ
у Гартфорді, Конн.

в хаті, не співали й не сміялись. Господиня виконувала головну роботу коло приладження страв — готувала ковбаси, шинку, порала поросю.

Викінчування того діялося в Велику Суботу. Після паляниць господиня засувала в піч поросятко, шинку, ковбаси й поребрину. Тоді також красили крашанки і варили яйця для посвячення. По полудні господар із господинею готували „дору“, себто свячене. У глибокому кошику або „доріннику“ уміщували паску, стільки яєць скільки є членів родини, крашанки або писанки, масло, сир та м'яси-во. Не забували доложити хрін і сіль. Це все, прикрите тканню або вишиванню скатеркою, чекало до свячення.

Перший день Великодня! Вже відспівано Воскресну Утреню, відгомоніли Великодні дзвони і могоутній спів „Христос Воскрес“ потряс людськими серцями. Всі рідні і близькі вітали себе при виході з церкви. Христос Воскрес! Тепер усі поспішали додому зі свяченим. У давнину це було обов'язком господаря вносити „дору“ до хати. Господиня з дітьми вітала його при вході подібно, як це діялось напередодні Різдва із внесенням дідуха. Христос Воскрес! вітав батько свою сім'ю і торкався „дорінником“ голівки своїх дітей.

Тепер господиня розклала свячене на столі. Засвічували вничисто свічку, що горить на хвалу Божу. Сім'я сходилась довкруги стола, де займала місце по старшині. Молитвою проводив дідусь або батько, найстарший у родині. Потім він же розрізував яйце на стільки частинок, що є в родині душ. Брав кусник, запрошував взяти всіх, примовляючи „Хри-

стос Воскрес“! Йому так само відповідали. Тоді господиня краєла свячену паску й уділила кусник кожному членові родини. Вкінці бралися за м'яси-во, попереджене чаркою, яку знов же наливав дідусь або батько. При тому згадав душі померлих, що згідно з народним віруванням, перебувають тут із ними:

„Нам життя і здоров'я, а вам, святії душі, раювання в небі та легко душенькам вашим!“

Цим спільним розговінням закінчилося свято найближчої родини, що почалося Страшною вчерою. Бо вже по полудні сходилося біля цвинтаря все село. Старші — гомоніти з собою, молодь виводити свої гри-гаївки, а дітвора цокатися писанками.

Родинний характер мав ще другий день Великодня. Тоді то одружені діти відвідували цілою родиною своїх батьків, а матері послали більших дітей до діда й баби чи хрещених. Діти несли з собою у вузлику кілька писанок, кільце ковбаски і колач. Це так і звалось „нести колача“. Привітавши рідних словами „Христос Воскрес!“ діти сідали коло стола, їх частували й у вузлику обмінювали писанки й інші харчі. Отже подібно, як на Різдва, дальші члени родини обмінювались Божими дарами, через вістунів щастя — дітей.

Особливе значення мала в тому святі писанка. Про її походження і символіку вже багато в нас писалося. Нею обдаровуються члени родини на щастя й добробут, ними „докаються“ діти під церквою. Та хочеться пригадати призабутий у нас звичай, що його мала писанка у взаєминах хлопців і дівчат. При зустрічі на цвинтарі першого

дня дівчина обдаровувала хлопців писанками. Із узорів і вигляду писанки хлопець міг угадати, чи він дівчині любий та чого йому сподіватись.

Та хлопцям того мало. У Великодній понеділок вони ходили по хатах, де були дівчата, щоб ще дістати писанок. Це колись у давнину звалось „волоченням“, а понеділок був „волочільний“. Це було рівночасно обзорами господарства любої дівчини. Правда, цей звичай у більшості відумер, тоді коли зберігся другий — обливання. Знаємо його лиш у жартівливій формі обливання дівчат.

Третій день Великодня — це завершення святкування. У деяких околицях тоді дівчата обливали хлопців, відплачували їм за жарт попереднього дня. В цей день відвідували себе сусіди, а дуже часто господарі виходили поглянути на засіяні ниви.

Великодній цикл закінчувався властиво щойно на Провідну неділю. Тоді поминали на цвинтарі померлих, жертвували за їх душі й прикрашували могили писанками. За стародавнім віруванням щойно у Провідну неділю душі померлих покидали садиби і повертались „на той світ“.

Отак проходило святкування Великодня. Спершу в тісному родинному крузі, потім дещо ширшому дальшої родини, а вкінці в цілій громаді, розбитій на гурти — молоді, жінок, чоловіків та дідусів і бабусь. Всі ці взаємини були прикрашені продуманим церемоніалом, що носив відпечаток приязні, любові і відгомін сивої давнини.

Л. Б.

ВЕЛИКОДНЄ ПРИВІТАННЯ ДО ВІЄТНАМУ

Суспільна Опіка 82 Відділу СУА на Бронксі, Н. Й., вислала дня 29 березня ц. р. на руки ген. В. Вестморленда награну на патефонну пластинку традиційну Великодню пісню „Христос Воскрес!“ і привіт від українських матерів американським і союзним воєкам у Вієтнамі з просьбою передати цю пластинку радієм на латинський і український Великдень.

Зголошуйте делегаток на XV Конвенцію СУА

На виховні теми

Великодні гри

Святкування Великодніх свят одержане з гагілками. Вони такі притаманні цьому святові, як коляда є пов'язана з Різдом. Бо так, як коляда звеличує велику зміну в природі і в житті людства, так і гагілки — це радісна Великодні гра, що звеличує і заклинає.

Колись у прадавні часи це вітання весни виконували всі члени спільноти. Всі старались виявити свою радість і прохати в Бога врожаю. Пізніше ця весняна гра обмежилась до дітей і молоді. І так ми перейняли її, як радісний „кривий танець“, що започатковує весняні гри й забави.

Не маємо тут церковних майданів, де можна було б широко розмахнутись. Але всюди є спортові площі і залі, просторі подвір'я чи паркові вулиці. Тут можна вправляти „кривого танцю“, щоб він увійшов в звичку і відчуття нашої дітвори. Простенькі слова, нескладна мелодія і пов'язані з тим рухи — це гагілкова дія, що притаманна цій Великодній грі.

І наші діти на цьому скористають. Не тільки рух і відчуття ритму їм потрібне. Але вони за своєю красою української народної пісні, вони пізнають елементи хліборобського побуту. Бо ж при пісні про соловейка, про маківочку, про „зелені огірочки“ треба їм пояснити ці поняття.

Тому подбаймо про вивчення гагілок! Чи то в Дитячій Світлиці, чи в Школі Українознавства, чи в молодечій організації. А там, де їх немає, то в родинному домі повинні подбати про те мати чи бабуня. Це буде радісним весняним переживанням дітвори, що залишиться на все життя.

Замовляйте збірник

ЗОЛОТА БДЖІЛКА

Упорядкувала Марія Юркевич

Ціна 75 ц.

Замовляти в Централі СУА

Розмова з мамою

Мені докоряє мама, що моя донечка не має народного строю. Думаю, що вона ще на те замала (чотири і пів рочки). Український стрій вимагає багато праці, дитина підросте, стрій буде лежати й навіть подарувати комусь — то не є легка справа, бо виміри грають тут важливу роль. До того, хіба дитина розуміє багато з того, чому вдягає таке, а не інше вбрання? Мені здається, що робити таким малим дітям народний стрій — це зайва витрата часу, якого в мене так дуже мало. Що ви думаєте про це, пані Роксоляно?

Молода мама

Не погнівайтесь, дорога молода мамо, що й цим разом погоджуюся з Вашою мамою, а не з Вами. Щодо вимірів, то досвідчені кравчині кажуть, що для 5-літньої дівчинки можна пошити стрій, який вона буде мати до 12-го року життя. Не посміхайтесь, але візьміть до уваги мої докази. Стрій для дівчинки шийється без корсетки, потрібна сорочка, спідничка, підтичка й запаска. Найбільше часу (якщо Ви самі вишиваєте) і найбільше грошей, якщо платите за вишивання саме воно вимагає. Тому її крій треба зробити вільний і широкий, із загненням на долині, яке розпускається в міру потреби, так, як і шитки по боках, зроблені з того самого полотна. Спідничку теж можна зробити „на зріст“, підігнути на долині і на гумці в поясі. Те ж саме і з підтичкою та запаскою, на якій нашивки можна буде пересунути в долину. Додатки, такі як намисто (три разки), стрічки, крайка, квітки до волосся, не змінюються із ростом, хіба що хтось бажає відсвіжити стрій новими додатками.

Ваша дитина буде радіти строєм і виглядатиме в ньому, як квітка. І Ви виробите в ній прив'язання і гордість із його ношення, і вона не буде колись уважати його лиш театральним реквізитом, як це в нас тепер часто буває. Посвятить дрібку уваги для цього строю на святочні нагоди, а побачите, що це не даремна витрата часу, навіть якщо він і стане колись замалий.

Роксоляна

Ми і наші діти — Бюлетень ОПДЛ ч. 5, Торонто-Нью Йорк 1967.

Цікаво і приємно піти з дитиною до книгарні і там розглядати нові видання. Врешті вибираємо книжечку і дитина щаслива несе її в торбинці додому. Нетерпеливо очікує вечора, щоб послухати нової казочки чи оповідання.

Та не всі мають змогу зайти до української книгарні, передусім з огляду на віддаль замешкання. Рівнож тяжко не раз знайти книжку, яка відповідала б вікові і зацікавленням наших дітей. Тому дуже пригодиться нам найновіший бюлетень ОПДЛ. У ньому знайдемо кілька вартісних статей для батьків та виховників, виказ пожертв на видавничий фонд і найважливіше — каталог видань.

Подано список книжок для дітей та молоді від давніх видань, які ще можна замовити, до найновіших. Зазначено вік, для якого підходить книжка. Варто поцікавитися, чи у вашому місті є представник ОПДЛ, а якщо ні, то прошу звертатися на подані адреси: нп

OPDL % St. Mary's Credit Union, 278 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada.

OPDL % Lesia Chraplywa, 158 E. 7th St. Apt. 3s. New York 10009, USA.

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА

Поручає

п'еску Марійки Підгір'янки

В ЧУЖІМ ПІР'І

для дитячих вистав

Комплет (11 примірників для всіх роль) коштує 5.50 дол., разом із пересилкою.

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1968

Десь надходила весна

Спогад

Одного дня стоїш на порозі хати й дивишся. Вид ніби той самий. В необоснованому порядку розкинуті хати, з плоскими дахами. Тепер прикриті „по голову“, або по вікна снігом — мов би горби хати бобрів. А перед кожною хатою гора-горб із гною, викиданого зі стайні-сіней цілу зиму. Кизяк — скарб, матеріал на опал. Але тепер кожна та купочка димить, над кожною мрячка вологости, від „приючого“ кизяку.

Знак — весна буде — провесна.

Другий знак — це сніг. Вже не той. Для непривичного — нічого замінного, але я вже знаю. З минулих років. Це вже інший сніг.

Це було мабуть першого року, в таку ж пору. Треба було йти по воду. Не так близько, майже кілометр. Воду нести важко. Тепер ношу, бо осталася сама, але тоді мені за воду журби великої не було, бо носив брат. Він тепер далеко. Нести нелегко, як кажу, бо дорога ховзька, від замерзлих краплин води, що скапують із ведер. А ще трудніше воду набрати. На низькій цямрині криниці (одинок в селі) вали льоду. Отвір лишився невеличкий, так що ледве відро вміститься. А тут треба вдержатися на ногах на тому прикриничному льодовищі і маніпулювати дрючком, на якого кінці прикріплене гачком відро. Треба набрати повне відро води і не згубити його в криниці, бо звідки взяти друге? Набереш повне відро, переллеш у друге, потім ще набереш і якщо маєш коромесло і вмієш на ньому нести, накладаєш на коромесло й на пле-

чі. Але на коромеслах нести штука, ще до того на тих казахських, простих дрючках, але зате нести легше. А як не вмієш, несеш у руках.

Раз брат заслаб Дістав проти-тифозне шеплення, рам'я розпухло, нести не міг. Ідемо разом, він допоможе набрати, а я понесу. Брат іде по твердо витоптаній стежці, а мені захотілося скоротити дорогу, наперекіс, щоб скоріше. Два, три кроки й кінець. Нога западається, а за нею я ціла — по пояс. Хочу ногу витягнути, валянок остається, витягаю ногу босу. Валянок твердо сидить у снігу, а я западаюся, щораз то глибше. Брат стоїть на стежці і трохи сміється з мене, що хотіла бути мудрішою за нього. Посміявся і пішов шукати лопати. Кинув мені її і я відкопуючись серед важкого вологого снігу дібралася до твердшого, витоптаного місця. Як би так самій, могло би бути гірше.

На сусідній вулиці, як кажуть, кінь мало що не „втопився“ в снігу. А ось там люди запримітили коров'ячі роги, що стирчали зі снігу й відкопали корову, яка зайшла у яму, прикриту снігом і потонула.

То ж тепер уже знаю. Цей сніг вже інший. Він хоч білий, але вже як би посинів і став лискуче гладким. Так і видно, що тратить свою тугість. Він вже навіть інакше скрипить під ногами.

Цей сніг — це другий знак, що весна недалечко.

Третій знак — валянки. Всю зиму, хоч старі й полатані, але все таки гріли. Треба було тільки

старанно стріпати сніг, коли заходиш у хату. Для цього у кожній хаті, чи конторі стоїть призначена мітелка із карагайника. Це на те, щоб сніг, що назбирався на валянках, не таяв у хаті і не всякав у валянок, бо він тоді перестане гріти. Увечері валянки треба сушити на печі. Але ж тепер вони перестають гріти. Сніг уже на вулиці входить у них, так, що за всю ніч не висушити його на недогрітій печі.

Тільки такі є знаки, що весна близько, знаки провесни: Думки над купами кизяку, сніг, що тратить свою міць і валянки, що не гріють, хоч дір у них нема.

У конторі календар. Вже давно почалася весна — стверджую.

Як добре і як зле, що є пам'ять, уява. Можна замкнути очі і бачити, пригадати правдиву провесну. Мрячки кругом верб, що оточують їхні корони зеленожовтуватим вуалем, заповідь того, що прийде, що вже близько — весна. Запах землі чорної від вологости, готової прийняти засів — це теж запах весни, ще довго до того, заки запахнуть квіти. Крик перелетних птиць, що вертаються до дому з вирію. Як болить згадувати, але ж пам'ять каже надіятися. Може ще побачимо, як цвітуть сади на Святоюрській Горі. Може побачимо клени, що коронами рисуються на синьому небі у Єзуїтському городі.

Хтось до мене говорить — спостерігаю, як би з просоння.

Це Соня, місцева українка, молода дівчина.

— Що з вами — ви не чуєте, що до вас кажу!

Все знаємо, все чуємо...

Н а р и с

Сьогодні неділя. В нашій церкві правиться звичайна недільна Служба Божа. Невеличкий, добре зіспіваний, церковний хор співає сьогодні гарно без „несподіванок“. Все ніби так, як і завжди. Потріскують свічки, що їх понаставляли вірні перед аналоєм, перед образами. Світяться електрикою канделябр. Молитви священика гармонійно поєднуються з молитвами хору... Все, як і кожної неділі. Але, мабуть, це тільки так здається. Бо не є воно так. Щось відчувається незвичайне. Щось не так. Щось наповнило нашу церкву таким близьким. Таким з дитинства знайомим, рідним. Не є воно, як завжди.

Хочеться побачити причину. Зрозуміти якийсь дивний неспокій в душі. Прихожан ще небагато. Але ось в першому ряді на жіночій половині стоїть між двома жінками незнайома, дрібна постать жінки в біленькій хустині на голові. Чомусь ця постать змушує битись серце якимось зовсім інакше. Глибоке зворушення, що вщерть переповнює маленьку постать жінки там внизу — передається мені. З хорів не видно обличчя. Лише плечі і білу хустину. Видно руку, що в глибокій вірі кладе хрест на груди. А ще — час від часу піднімається з хустинкою до очей. Вся віддалась молитві незнайома людина внизу. А серце чомусь то не може спокійно виконувати свою роботу.

І тоді в душі піднімається здогад, підсичений напередодніми чутками: „Це ж приїхала Мати з

— У нас весна, Соно! Незадовго завітуть сади!

— А як це, як цвітуть сади? Як виглядає цвітуче дерево? Я читала, є яблуні, вишні. Які вони? Ви хоч колись бачили. А чи я побачу?

Дивлюся на Соно. Жаль Соні! Не знаю чи краще тужити за тим, що колись бачили, чи навіть не знати, яка вона — та весна, „перлами, квітами закосичена“, не знати, який це рожевий квіт яблуні.
Уляна Любович

України до нашої парафіянки!“ — Ось оця невеличка жінка, в серці якої стільки нагромадилось протягом довгих років нестерпних мук, а зараз переповненого зворушенням від здійснення потаємного бажання — бачити дочку, і ще недовірчивим радісним заспокоєнням свідомості, що ось із дочкою поруч — у Церкві — приїхала з України. Ще ж зовсім недавно була там, була вдома! Вона, ось зараз, ніби випромінює з себе Україну. Ніби уосіблює собою весь наш народ — старий, твердий своєю непохитністю, народ, що ось так, як і ця Мати — впав би на коліна в рідній Церкві і виплакав би в нестримних сльозах весь свій біль і всю кривду, всю глибоку вдячність за можливість ось так відверто молитись. Виявив би відверто у стіп святих образів всю велич своєї зневоленої ВІРИ. Широко розкував би свою прип'яту душу.

У нас у Церкві — Людина, що ось лише тільки — но відірвалась від рідної землі. Ще вся замкнена в собі. Ще вся переповнена щойно покинутим, таким невимовно рідним. І це рідне — випромінюється, наповнює собою все навколо. Якимось ніби аж фізично поєднуючи нас із нашим народом.

Людська мова така бліда і така вбога! І що? Як можна запитати про Батьківщину, щоб можна було почути те, чого прагне вся істота, те, чого не вискажеш словами.

Лише одне питання зірвалось з уст: — „Ви всі чуєте нас — там ВДОМА!“

І відповідь ще досі дзвенить світлим джерелом: „Все знаємо, голубко, все чуємо...“ **Н. М.**

НОВІ ВИДАННЯ

Марія Остромира: Над бистрим Черемошем. Повість. В-во Юліяна Середяка. Буенос Айрес, 1967. Ст. 300.

Авторка подарувала нам повість із життя Гуцульщини. Дія відбувається перед 2. світовою війною та в часі її. Із великим знанням мови та звичаїв змальоване тут середовище свідомої гуцульської молоді та її змагань. Повість легко читається, а для тих, що не знають гуцульського говору, є доданий словник гуцульських слів і виразів.

Олександра Кімписька-Таціон: Рік у житті української жінки-господині. З передмовою Ірени Книш. Накладом авторки. Вінніпег, 1967. Ст. 97.

Етнографічні студії нам утруднені, від коли не живемо на рідній землі. Тим ціннішою є спроба схопити робітний рік господині. Авторка поділила його на чотири пори року і в кожній дала опис господарських робіт, пов'язаних із ними звичаїв, святкування свят та опис обрядових страв. За підставу взяла своє рідне село Несмичів на Сокальщині.

Олекса Воропай: Звичаї нашого народу. Т. I і II: Етнографічний нарис. Укр. В-во, Мюнхен. 1958—1966.

У цій обширній праці зібрані народні звичаї в чотирьох циклах — зимовому, весняному, літньому й осінньому. Автор дбайливо зібрав і впорядкував велетенський матеріал. Із нього можуть користатися всі, що вивчають чи пояснюють народні звичаї. У 2. томі поданий також обширний опис народнього вбрання з цінними даними про нар. стрій центральних земель.

Л. Б.

П'ята Виставка Жіночої Творчості

Кожна Виставка Жіночої Творчості при Конвенції СУА дає перегляд талантів у ділянці вишивки, тканин, писанки, кераміки. Тому прохаємо народніх мисткинь зголошувати свої вироби останнього часу, виконані в ЗДА. Надсилати їх до 15. червня ц. р., на адресу Конвенційного Комітету в Шикаго, з допискою „Для Виставки“. Прохаємо залучити також свій життєпис.

КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Оркестра на Рокеті

Хвилі біжуть по аквамаринній гладі, білопінні, мережані. Злегка колихаються у викрону затоки і з сипким шумом вибігають на пляж піску.

Мачок будинків, граняки готелів, собор розмальований в індіанську поліхромію і гори. Вони обіймають самоцвіт Акапулько.

З моря виринає горбокватий острів Рокета.* Ця скелька була колись причілком суходолу. Відділившись від нього пливе вона по затоці, наче великий, лінивий, зелений звір. Смарагдова джунгля каскадами спливає по узбіччі і паде на бережній пісок. Вузька смужка його сяє кришталево й її пересипають раковини і людські тіла. Брунатні, рожево-білі, чорні. Їх привозять човнами з того боку затоки, де на надбережній горбовині розсілася палата Калети і їх тут на пляжі жарить сонце й пісок. За спинами співає джунгля, перед нею емеральд моря, висріблений сонцем.

Оркестра цикад грає на амфітеатрі джунглі. Назустріч бурунам морських хвиль, що прибивають до берега. Хвилі відступають і журкоче дрібний пісок.

Тихо на Рокеті. Тільки морщиться затока кришталевою аквамаріною у її стіп.

На горі, в джунглі, озвались перші скрипки. Тонко дрижать струни. Послушні батуті диригента — музика грають увертюру, шпарко потягаючи смичками ніг по оболонках крил-скрипок. Підхоплюють тони віолі, підриваються акордами челя, металічно гомонять дзвіночки, потрясають срібними зернятами кастаньети й кампанелі. Підриваються обидва

крила оркестри і кидаються у вир симфонічної поеми. Грімким каскадом рветься у простір мелодія і потужним крещендом дзвонить оркестра.

Ллється симфонія срібла і багатоголосним крещендом співає гімн життєрадості й сили. Могутня, нестримна і здисциплінована резонує вона металом, що його вибивають бубни й витанцьовують вібрафони.

Екстаза!!!

Музика виливається з амфітеатру, кидається у простір і лягає на шум хвиль, що біжать сипко до берега. Ще останні дзвіночки закінчують її сміхом тріумфу, один-другий акорд і — тиша.

Музики строять інструменти, поклавши смички ніг поруч крил. Многозвучні цикади чекають ногого знаку диригента, там на горі в густому верхів'ї помотаної джунглі.

Набігають по сафірі затоки білі хвильки, їх розколює даль походу. Підносяться, наступають одна на одну, котяться, котяться, потужніють валами, з грімким шумом йдуть маршом на підбій суходолу.

Щораз ближче, щораз могутніше!

Грізно клекоче топіль, потрясаючи гривою. Добігають просвітні гребені і пінні вали кидаються на груди суходолу. Відбиваються від скель буйними бурунами, піняться грізно і з погрозами відступу гризуть твердь. Але вона ставить відпір порепаними грудьми, гранітними спинами. З люті гудуть і шумлять та відпливають у морську даль — тільки журкоче рінь.

Споконвіку борються два пер-

вні: неспокійна, бурхлива топіль і непорушна твердь. породивши твердь — океан змагається з нею жадний затопити її й проглінути свій твір.

Знову подав знак диригент і знову в джунглі заграла жива оркестра, дзінко заспівала назустріч баритонові моря.

Сонце потонуло в жарке золото затоки: вона зморщилася дрібно і заколихалася тяжко. Лягло до стіп ночі розтопленим металом: сріблом сталі й олива, тяжкою бронзою і жевріючою золотінню. Глибоким гранатом ніч покрила водяний простір і залила місце, де потонуло сонце. Ще сяє краєчок неба, ледь-ледь червоніє ржаво смужка океану.

Ще грає оркестра на Рокеті.

Невтомні музики потягають смичками по оболонних крилах скрипок, дрібнозерно бринять кастаньети.

Аж насуне буря від Сієра Мадре і розгуляється стихія.

Виють вітри, блискавки світять по небесній черні фосфорійними каскадами флейт і знову вихри кидаються у небо й океан героїчне бравадо сили. Підносять хвилі, кидають їх на скелі, женуться з громом і ревом розгуканих буйволів. Ревуть вальторни, гримлять тромбони, б'ють на сполох туби з блискавкою металу. Потужна рапсодія буряної ночі царить над океаном.

*

Аж засяє рубець неба, вигладиться затока, знеможена нічною грозою, переможної, розшалілої стихії, заясніє кришталевий емеральд, приляже аквамарин, розіллється сафір і знову загрєє оркестра на Рокеті.

* Рокета — мала скеля (есп.).

На актуальні теми

Молоді треба йти назустріч

До статті М. Одежинської з ч. 2, 1968

Не лиш настав час, але є всі підстави твердити, що потреба застанови над змінами в нашому емігрантському житті аж надто припізнена.

Прикметою української суспільності є орієнтація на минуле. Тому не було в нас спроможности зайняти критичне й конструктивне становище в цій справі раніше. Тепер, коли виявилось, що маємо деякі поважні матеріальні надбання мільйонової вартости і відчужене молоде покоління — стало ясным (і то ще не всім), що треба застановитися над причинами такого стану, якого ніхто не передбачив.

П-ні Одежинська ставить справу дуже реально: жорстока, отверта критика молодих людей, уміння цю критику прийняти тими, до кого вона скерована і вміння переоцінювати ефективність своєї праці, „вміти з'єднати незмінну її суть із постійно змінливими формами. Бо життя вимагає змін і молодь приносить їх із собою... треба їм вийти назустріч“.

Подібні питання були вже декілька разів дискутовані в пресі („Свобода“ — Куропась, „Наше Життя“ — Іванна Кучер, 1965, даліше — Христя Волицька, Оксана Драган, конкретні пропозиції Лариси Онишкевич і інші), але ледве чи було щонебудь конкретного з того прийняте і зреалізоване.

Біда в тому, що українське суспільство живе минулим і не є спроможне достосувати програму своїх дій до нових умов, у яких живе. Великий вклад праці справді ідейних, повних посвяти людей, як рівнож поважні суми грошей не дали бажаного висліді. І ми втрачаємо молодь, бо немає для неї визначення.

Саме ця нездібність до переоцінки ефективности праці, є тією страшною перешкодою, що не дозволяє створити порозуміння між двома поколіннями — того, що мусить відійти, і того, що має прийти на зміну.

Треба зробити докір українській пресі, що цілі сторінки наших часописів заповнені звітами із заг. зборів, описами академії, часто нецікавими

дописами, репортажами, фейлетонами і т. д., а не дискутується в них найважливіших справ, а саме: критичної перевірки проблем еміграційного життя і потреби конструктивних змін, що дали би вітальність нашій спільноті.

Такі поняття, як доцільність, достосування, переоцінка вартостей — такі чужі для старшого покоління, як для молодих неспроможність жити минулим.

Біда в тому, що не всі старші завдають собі труда слідкувати за причинами і розвитком суспільних і духових процесів, і власне ті одиниці всю свою енергію спрямовують на критику молодого покоління. А ті, що могли б і повинні забирати авторитетний голос, з невідомих причин воліють зайняти пасивне становище.

Неуважне ставлення старших та принципове відкинення ними думок молодого покоління, дало у висліді невідрадний стан, в якому тепер є наші установи — цілковитий брак у них молодих людей. Наслідки того в короткому часі будуть гірко відчуватись.

Якщо ще є активна молодь, що відчуває себе членами нашої української громади і хоче використати свій молодечий запал і енергію для української справи, треба йти їй назустріч. Конструктивна критика й щирі поради зі сторони старших допоможуть молодому поколінню знайти правильну дорогу в їх зусиллях — погодити українські інтереси з американським оточенням, в якому живуть.

Теодозія Савицька
Ютіка, Н. Й.

Чи Ваша дитина має талант?

З кінцем шкільного року батьки застановляються над тим. Адже кожна дитина випробує в школі свої мистецькі здібності та й вижає якесь замишування до малювання, ліплення чи витинання. А є ще й такі діти, що вправились у вишиванні чи писанні писанок. Чому не показати ці вироби на збірній Виставці Дитячої Творчости?

Пристаємо до такого почину з кінцем цього шкільного року у Філядельфії. Прохаємо зголошувати або надсилати мистецькі вироби дітей до 31. травня 1968 р. Точний ременець Виставки Дитячої Творчости буде поданий до відома.

ОКРУЖНА РАДА СУА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Новинки з Централі

Дня 9 березня 1968 р. відбулась у Філядельфії поширена нарада Екзекутиви у справі програми XV. Конвенції СУА. Окрім членів тіснішої Екзекутиви взяли участь у нараді містоголови пп. Анастасія Вокер і Ірина Падох і програмова референтка п-ні Івана Рожанковська. Устійнено програму Конвенції та її клич.

Дня 24 березня ц. р. на запрошення Екзекутиви прибула до Філядельфії п-ні Люба Шандра, голова Конвенційного Комітету у Шикаго. На засіданні з Екзекутивою накреслила всі приготування до Конвенції та висунула певні побажання, що їх узглядено. У засіданні взяла участь також п-ні Лідія Дяченко, голова Окр. Ради.

Дня 29 березня ц. р. відбулась у Нью Йорку нарада редакційного комітету, йменованого на зустрічі екзильних жіночих організацій. Його завданням було — уложити спільний меморіал у Міжнар. Році Прав Людини про нехтування тих прав поза залізною заслоною.

Дня 1 квітня 1968 р. відбувся в Нью Йорку ювілейний полуденок Національної Ради Жінок Америки з нагоди 80-ліття цієї центральної організації. У полуденку взяло участь 500 гостей. Союз Українок Америки зайняв окремий стіл, при якому були пп. Стефанія Пушкар, голова, п-ні Ірина Падох, містоголова, п-ні Марія Душник, референтка зв'язків і членки пп. Марія Лисогір, Мері Димій і Н. Робертс (72 Відділ) і п-ні Ольга Зауля (83 Відділ).

У політичній роботі

Небагато маємо жінок у політичній роботі. Якимось так складається, що політична ділянка менше їх притягає, як громадська чи професійна праця. І тому хочемо представити одну з тих, що вибилась у ній на чільне місце.

Слава Стецько вже кілька разів відвідала Америку. Та щойно Світовий Конгрес Вільних Українців у листопаді 1967 р. дав їй нагоду зустрітись із зорганізованим жіноцтвом. Вона репрезентувала Союз Українок Франції на Жіночій Сесії СКВУ. Учасниці Сесії мали нагоду почути її доповідь на Пресовій Секції та привіт, виголошений на бенкеті. А на іншому місці почули з дотепом змальований спогад про жіночі постаті міжнародних конгресів, де їй доводилось брати участь.

Цих кілька виступів — немов грані особистості Слави Стецько. У своїй доповіді на Секції Преси вона з'ясувала свій погляд на ролі української журналістики, що свій талант, всю свою снагу повинна спрямувати на здобування волі для своєї Батьківщини. Працівник пера має великі можливості для того. Він формує opiniю світу і може видатно причинитись до скріплення протикомуністичних сил. Тому українська журналістка повинна шукати доступу до чужої преси і вносити туди свою частину інформації. Слава Стецько накреслила широку скалю можливостей такої роботи.

У своєму привіті Слава Стецько з'ясувала спрямування протикомуністичної боротьби, в якій бере живу участь. Це вимагає напруження сил, оте мобілізування вільного світу. Заходи до того шли довгі роки. Крок за кроком здобувалось ґрунт і зрозуміння для такої роботи. Врешті волелюбні течії і народи зрозуміли загрозу комунізму і потребу організованого спротиву. У висліді того відбулась у вересні 1967 р. перша Конференція Світової Антикомуністичної Ліги. Українська делегація у складі АБН зайняла там належне місце.

А жінки на міжнародних кон-

гресах? Слава Стецько вичислює цілий ряд невтомних діячок, що подібно, як і вона мобілізують opiniю світу. Це в першу чергу — пані Чан-Кай-ші, дружина маршала і президента національного Китаю. Це жінка високої культури, що разом із чоловіком пройшла складний політичний шлях. Вона ставиться з великим зрозумінням до наших справ.

Голова турецької делегації на Конгресі 1957 р. у Сайгоні п-ні Тлябар — це також наша приятелька. Вона докладно поінформована про наші змагання і завжди знаходить нагоду про те поговорити.

Корейська письменниця Мог зацікавилась творами Лесі Українки. В Пен-Клюбі Сеулу вона зреферувала цю літературну постать, цитуючи її поезії в англійському перекладі.

В Сеулі живе також княжна Юлія І, що походить із українського поселення в горах Пенсилвенії. Вона радо стрічає українську делегацію, щоб хоч кількома словами обмінятись по-українськи.

А ще треба згадати мадам Ну, вдову забитого брата президента В'єтнаму. Це трагічна постать, що їй неоправдано приписали некорисний вплив на хід подій.

Цю листу можна б продовжувати. Назгаль Слава Стецько стверджує, що жінки Сходу більш інтенсивно переживають політичну боротьбу, як їх поестри на західній півкулі. Правда, є й тут в Європейській Раді Свободи жінки-борці, що не вагаються стати в перший ряд боротьби проти комунізму. Це є леді Бирдвуд, голова англійської делегації, Сюзан Лябен, представниця Франції чи княгиня Аліяте, представниця Італії на тих конгресах. Це можна сказати також про німецьких громадських діячок. Але в загальному їх є менше в тому змаганні, як освічених жінок Азії. Це й зрозуміло. Вони тепер, а не в минулому переживають загрозу комуністичної навали.

На наш запит Слава Стецько о-

П-ні Слава Стецько
Mrs. Slava Stecko, Chairman of the
Press Bureau of the Antilobshchevic
Bloc of Nations

хоче подає дані про своє життя і навіть дату свого народження, чого ніколи в інтерв'ю не порушуємо. Та Слава Стецько працює в політичній ділянці і тут вік не є перешкодою. Своє організаційне хрещення проходила в ОУН, де була обласним провідником юнацтва. Пізніше доручено їй організування жіночої допомогової служби в Українській Постанській Армії і тут вона зустрілася з Катрусею Зарицькою, що відбуває тепер свій засуд у Володимирі над Клязьмою.

Вже в 1944 р. вдалося українським націоналістам нав'язати контакт із представниками народів Сходу Європи. Слава Стецько брала в тому участь і коли в 1946 р. зав'язався Антибольшевицький Блок Народів, вона відразу увійшла в ту роботу. Була начальником канцелярії і пресового бюро. Знання мов — англійської, німецької і французької — улегшувало їй цей контакт, а замишування до пера вказало їй напрям роботи. Вона стала відповідальним редактором АБН Correspondence і співредактором Ukrainian Review. Разом із Управою АБН перейшла складний шлях взаємин із протикомуністичними силами Європи й Азії аж до створення Світової Антикомуністичної Ліги у 1966 р.

Нелегкий він був. Та в Слави

Листи з В'єтнаму

Наші Відділи продовжують акцію святочних привітань до В'єтнаму. У висліді дістають коротші й довші листи, що їх пишуть наші вояки. З них усіх б'є щира радість із приводу того невеликого контакту. Жмут таких листів надіслав нам 11 Відділ США ім. княгині Ольги з Трентону.

I.

Дорогі Українки:

Від свого вояцького серця хочу подякувати всім паням Союзнякам за їх добре серце. І за Ваш дорогий подарунок, що дістав. Та хочу побажати Вам усім багато щастя і здоров'я на много літ. З українським привітом — Бог і Батьківщина!

Мирослав Іванів

II.

Дорогі Пані,

Я получив пакунок від Відділу Союзу Українок Америки, за який Вам дуже дякую. Дуже радісно нам знати, що наші люди стоять за українцями у В'єтнамі. У серці чуеш, що то свої пишуть, а не американські студенти, що їх школа попросила написати.

Моя робота тут є при літаках. Один місяць їх направляємо, а другий місяць охороняємо базу. Сюди вороги не дуже наступають, тут дуже тихо, крім того, що гудуть літаки й дощі тепер великі.

Life here is not bad, we have churches of all faiths here, we have a Red Cross recreation center and a store where we can get state side goods.

Me being of orthodox faith I go to church about once a month because that's about how often we have orthodox services in here due to the reason that we have only one priest for the whole I corps area and he takes care of the Air Force, Navy, Marines, Army in here.

With best wishes

Петро Горбач

Стецько є всі дані на політичного працівника. Щирий запал і віра у свою справу, вміння орудувати словом і пером, та легкість у взаєминах із людьми. Ці прикмети промощують шлях для неї, а рівночасно й для нашої справи у вільному світі. Л. Б.

Вісті Конвенційного Комітету

Виставка альбомів і збірників Окр. Рад і Відділів, що передбачена на XV. Конвенції США, мусить бути опрацьована заздалегідь. Тому просимо всіх, що хочуть виставити свої альбоми й хроніки, надіслати їх найпізніше до 15. червня ц. р. Привезені альбоми і збірники не зможуть уже знайти місця на виставці.

**

Замовлення готельних кімнат делегатки надсилають прямо до готелю Конрад-Гілтон у Шикаго. Прохаємо того допилювати, щоб делегатка мала запевнене мешкання. Всякі угодження (спільну кімнату і т. д.) полагоди́ть дижурна в часі приїзду.

**

Грошові зобов'язання до Централі найкраще вирівняти наперед. Плачення в часі Конвенції дуже утруднює хід реєстрації. Тому прохаємо полагодити це листовно в Централі.

**

Оголошення і привіти до Конвенційної Книжки не приходять в такій мірі, як треба. Пригадуємо, що Окр. Ради й Відділи США повинні бути репрезентовані в Конвенційній Книзі світліною або списком членок. Оголошення дають фінансову підставу книжки.

ГОЛОВА КОНВЕНЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

МІЖНАРОДНЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ

Дня 22. квітня ц. р. розпочалась у Тегерані ця Конференція, скликана Організацією Об'єднаних Націй. Вона триватиме три тижні й розглядатиме, як на практиці члени ООН придержуються постанов Деклярації Прав Людини.

Секретаріат СКВУ проголосив у нашій пресі заклик — вносити матеріали, що наświetлюють порушення прав людини до Комісії Прав Людини при ООН. У тому зміслі Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) розпочала акцію спільної заяви-меморандум від усіх екзильних жіночих організацій. Спільно наświetлено всіх 30 точок Деклярації Прав Людини й їх порушення поза залізною заслоною.

Окрім Міжнар. Конференції Прав Людини, меморандум розіслано усім представництвам народів в ООН.

Меморандум підписали, окрім СФУЖО (15 складових організацій), Білоруський Союз Жінок, Рада Європейських Жінок в Екзилі (10 складових організацій) і Федерація Балтійських Жінок (3 складові організації).

ПЕРШІ ОПІКУНИ Й ДОБРОДІІ МУЗЕЮ

На заклик Музейного Фонду США — стати Опікуном чи Добродієм Музею США уже наспіли перші зголошення. Першим Опікуном Музею Нар. Творчості став 28 Відділ США в Ньюарку (50 дол. річної складки), а першим Добродієм Музею 1 відділ США у Нью Йорку (100 дол. річної вкладки). Вітаємо ці два жертвенні Відділи, що започаткували шляхетний змаг. Місяць народнього мистецтва в нашій організації гарно розпочався.

ДЛЯ МУЗЕЮ НАР. ТВОРЧОСТІ США В НЬО ЙОРКУ

Знов наспіли цінні пожертви виробів нар. мистецтва для нашого Музею Нар. Творчості в Нью Йорку.

П-ні Софія Дольницька з Дітройту відома зі свого вміння виробу лялечок у народніх строях. Вона виконала й пожертвувала одну пару (дівчину й хлопця) в строях із Полтавщини, а другу в строях із Гуцульщини.

П-ні Ярослава Левицька з Нью Йорку подарувала вовняну тканину верету з Косова.

П-ні Леся Ковалів із Швайцарії, співфундаторка нашої Науково-Історичної Нагороди, надіслала блюзку, мережану українською мережкою в 1915 р. і серветку, прикрашену полтавським вирізуванням.

П-ні Марія Олексюк, членка 75 Відділу США в Денвері, пожертвувала подушку, вишиту широким гуцульським узором.

П-ні Дарія Чорнодольська з Балтимору подарувала чиновате полотно, ткане в Коломиї, більш як 60 літ тому і полотняну запаску з мережкою з Королівки, пов. Борщів, з-перед більш як 60 років.

Щиро дякуємо всім жертводавцям за пожертви для нашої культурної станиці.

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1968

П-ні Анна Косоноцька
Mrs. Anna Kossonotsky, first President of UNWLA Branch 45 in Elizabeth, N. J.

45 Відділ СУА ім. Софії Русової знаходиться в Елізабеті, Н. Дж. і це є другий Відділ СУА в тій школиці. Основні збори відбулися 7. березня 1947 р. Відділ належить до Округної Ради СУА в Ньюарку та нараховує тепер 23 членки.

Впродовж існування Відділ улаштував свої Хрестини та взяв участь у Базарі, що його уладив Пласт-Прият в Елізабеті. Рівнож зорганізував показ французького куховарства, що його дала Паблік Сервіс Електрик енд Гез Ко та показ писання писанок, що його провела п-ні Ощудляк із Нью Брансвіку, Н. Дж.

Головою Відділу обрано п-ні Анну Федун. Вона народилась біля Бродів і виїхала малою дитиною з батьками до Німеччини, а в 1949 р. прибула до ЗДА, де поселилася в Елізабеті. Уже тут покінчила середню школу. Була активною пластункою, провадила курси українських танців та співала в церковному хорі. Недавно тому вийшла заміж за інж. Ст. Косоноцького і наш Відділ з радістю відмітив цю подію в житті своєї голови. Молоде подружжя замешкало в Парсіпані, Н. Дж.

Другі річні збори Відділу відбулися 3. квітня 1968 р.

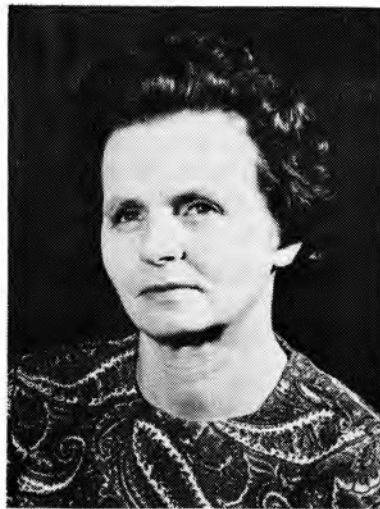
91 Відділ СУА ім. Олени Кисілевської у Бетлегемі засновано у вересні 1966 р. Число членок є невелике, бо всього 18. Але тим

Нові Відділи СУА

більша була охота до праці. Головною спонкою була турбота за наших дітей. Тому першим почином нашого Відділу було — заснувати школу українознавства, якої до того часу у Бетлегемі не було. І так розпочали ми навчання у 1966 р. і провадимо його до тепер.

Першою і найбільшою імпрезою нашого Відділу були Хрестини, влаштовані 26. лютого 1967, а дня 10. березня ми провели показ писання писанок.

Першою головою Відділу обрано п-ні Анну Гарас. Вона походить із Перечина на Карпатській

П-ні Анна Гарас
Mrs. Anna Haras, first President of UNWLA Branch 91 in Bethlehem, Penna.

Україні, звідкіля мусіла емігрувати після мадярської окупації в 1939 р. Проживала у Відні, а потім у Мюнхені. У 1949 р. прибула до Бетлегему в ЗДА, де відразу включилася в громадську працю. Була в Управі 47 Відділу Укр. Нар. Союзу й належала до 50 Відділу СУА. Є секретаркою Округного Відділу УККА Лігай Веллі. Стала співосновницею 91 Відділу СУ, що його рік провадила. Тепер є в ньому скарбничкою. Головою 91 Відділу стала п-ні Ольга Цегельська.
О. Ц.

92 Відділ ім. Ольги Басараб у Менвілі, Нью Джерзі, засновано 12 лютого 1967 р. Першою головою була п-ні Марія Пілат. На почат-

ку було 10 членок і ми постановили розпочати виріб вареників, щоб таким способом роздобути трохи гроша. Це нам удалося: у 1967 р. мали ми 271 дол. приходу. З того ми пожертвували 60 дол. на церкву.

П-ні Марія Пілат народжена в Елізабеті, Н. Дж. Дволітньою дитиною виїхала з батьками до с. Дигова, пов. Рогатин, а в 1937 р. повернулася до Америки. Тут у 1949 р. одружилася із п. Іваном Пілатом, дітей не має. Зате допомогла створити 92 Відділ СУА, а тепер є на становищі місто голови. Головою обрано на других річних зборах п-ню Параскеву Матіїв.
П. М.

ГУРТОК КНИГОЛЮБІВ У РОЧЕСТЕРІ

Цей гурток заснувався 10. жовтня 1967 р., отже триває пів року. Дотепер відбуто три сходини з обговоренням однієї книжки та її автора. Найбільше уваги Гурток присвятив книжці Юрія Тиса „На світанку“, що й спонукало членок відновити знання творів Марка Вовчка. На сходинах обговорено також її повість „Марусю“ й оповідання „Інститутка“.

Головою Гуртка є п-ні Ірина Руснак, а секретаркою п-ні Марія Крамарчук.

П-ні Марія Пілат
Mrs. Maria Pilat, first President of UNWLA Branch 92 in Manville, N. J.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ДІТРОЙТ, МИШ.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 21. грудня 1967 р. попрощалася з цим світом довголітня членка й організаторка 5 Відділу СУА бл. п. **Анна Сірко**. Народилася 8. жовтня 1893 р. у с. Синява, пов. Сянік. Приїхала молодою дівчиною до своєї тітки у Пітсбургу і там працювала кілька років. Потім перебра-

Бл. п. Анна Сірко

Late Anna Sirko, co-founder of UNWLA Branch 5, died recently in Detroit, Mich.

лась до м. Донора, де познайомилася із Михайлом Сірком і з ним одружилася. Господь Бог поблагословив їх гарною родиною: чотири сини і чотири дочки виховали вони на добрих українських громадян. У 1932 р. подружжя перенеслося до Дітройту. Не зважаючи на свою велику родину, бл. п. Анна Сірко брала живу участь у громадському житті. Вона була співосновницею нашого Відділу, який розбудувала та довгі роки працювала в його Управі. Належала до тих піонерів, що становлять організаційне ядро громади. Була дуже жертовна, складала завжди на громадські цілі і брала участь у різних збірках.

Похорон відбувся 26. грудня 1967 р. з Церкви Неп. Зачаття Прч. Діви при великому здвизі людей, а зокрема членок СУА, що явилися у жалобних відзнаках. По-

У ЮВІЛЕЙНОМУ ЗМАГУ

Наше Життя увійшло в 25-тий рік свого видання. Здавалось би, що за той час могло увійти в кожну українську родину. Та ще багато українських хат, де його немає. Тому найкращим вшануванням срібного ювілею нашого журналу буде, коли подбаємо про те, щоб якнайбільше українських жінок передплатило Наше Життя.

В останньому часі приєднали нам передплатниць:

Марія Булавка, Балтимор (59 В.)	1	Стефанія Левченко, Денвер (75 В.)	1
Ірина Дурбак, Шикаго (22 В.)	2	Мирослава Сіра, Бейон (95 В.)	1
Розалія Федьків, Бронкс (8 В.)	1	Люба Шеремета, Шикаго (22 В.)	2
Євгенія Федак, Сіворен	4	Анна Ванько, Бейон (95 В.)	1
Лідія Колодчин, Воррен (76 В.)	1	Марія Женецька, Нью Йорк (64 В.)	1

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

хоронну відправу відслужив всч. о. Ігумен І. Лотоцький, що виголосив зворушливу прощальну промову. На цвинтарі п-ні Феся Сіділо попрощала її від 5 Відділу СУА.

Бл. п. Анна Сірко полишила у смутку 8 дітей, 29 внуків і трьох правнуків, брата Миколу Пандрака та ближчу родину у Дітройті і в краю. Спи, дорога Союзяно, а земля Вашингтона нехай Тобі буде легкою.

Софія Голуб
членка 5 Відділу СУА
ім. княгині Ольги

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

З жалем повідомляємо членство СУА, що дня 21. грудня 1967 р. відійшла у вічність бл. п. **Наталія Магусяк**, довголітня членка 47 Відділу СУА. Походила з Пукова, пов. Рогатин. У смутку попрощало її членство нашого Відділу.

47 Відділ СУА
ім. Лесі Українки
у Рочестері

ТОРОНТО, ОНТ.

Ділимося сумною вісткою з читачками нашого журналу, що недавно тому відійшла у вічність наша передплатниця, вчителька, пластова провідниця і громадська діячка бл. п. **Анна Білоус**, член Управи Відділу СУМК Торонто, кол. Кошова і Станична у Вінніпегу, провідниця кадри виховниць П. С., Торонто, учителька Рідної Школи при церкві св. Миколая. Вічна їй пам'ять!

Адміністрація Нашого Життя

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

З сумом повідомляємо наших членок, що дня 16 березня 1968 року відійшов у вічність наш співробітник, бл. п. **Петро Чижик**, викладач анатомії і фізіології людини. Походив із Полтавщини і працював, як учитель у середніх школах України. На еміграції дописував до преси у ділянці біології та злавив працю „Як досягнути довголіття“, що незабаром має вийти друком. У мин. числі подали ми статтю Покійного написану для нашого журналу. Із ним відійшов цінний фахівець та щирий наш співробітник.

Вічна Йому Пам'ять!

Редакційна Колегія
Нашого Життя

БЮРО СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

Бюро Суспільної Опіки, що постало 22. жовтня 1967 в Шикаго, завершило півроку своєї роботи. Бюром керує п-ні Катерина Гульчій. Почин до заснування цього Бюра дала Окр. Рада СУА, а до Управи приступили — 12 Відділ Укр. Зол. Хреста й Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч“. Бюро міститься в домівці Окружної Ради СУА.

Поміж полагодженими справами Бюра переважають допомоги для старших громадян та підготовка для одержання громадянських паперів. Але Бюрові вдалось полагодити теж іміграційні справи в рамках закону про злучення родин і це було його особливим успіхом.

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1968

СФУЖО і Секретаріят СКВУ

Світовий Конгрес Вільних Українців поставив все українське суспільство перед одним великим завданням: думати і діяти по-державному, не маючи власної самостійної держави та стояти духово міцно на рідному ґрунті, будучи відірваним від нього територіально. Українське жіноцтво завдяки своєму вичуттю сучасності в історичному процесі вже двакратно впродовж останніх кількох десятиліть зробило поважні кроки в тому напрямі, хоча і в відмінних історичних обставинах. Першим була постанова створення Світового Союзу Українок на Конгресі у Станиславові в 1934 р. ще в ріднім, хоча поневоленім краю, другим було створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій в умовах екзилу після 2. світової війни.

Двадцятилітнє діяння СФУЖО дало нам добрі основи для прийняття нових завдань у співдії з Секретаріятим СКВУ. Відбувши Сесію Українського Жіноцтва в рамках СКВУ, жіноцтво винесло рішення, співзвучні з постановами Конгресу, однак своєрідні у своїй специфіці. Наші жіноцтво, що боліє безправ'ям української родини в Україні та неволею всього Рідного Краю, намагається своєю працею скріпити ряди нашої громади, щоб спільно цьому станові в Україні протидіяти. Це прийняв до уваги Конгрес (СКВУ), то ж його постановою жіноцтво має місце в організаційній схемі створеній під час СКВУ тим, що кожночасна голова СФУЖО є членом Секретаріату СКВУ. З огляду на вимоги і многосторонність життя в українській дійсності Управа СФУЖО зайняла становище, що українське жіноцтво, як діюча й конструктивно-творча частина спіль-

ноти повинно бути співучасником всіх галузей теоретично-плянкової праці Секретаріату. Ця вимога зустріла прихильність і зрозуміння в Секретаріаті СКВУ. Тому то Управа СФУЖО, усвідомлюючи собі важливість і відповідальність такої співдії, намічає досвідчених осіб до поодиноких Комісій чи Рад при Секретаріаті СКВУ. Тепер маємо вже представниць у Раді Сусп. Опіки і в Виховній Раді. Незабаром будуть діяти представниці в інших Радах СКВУ.

Ця структуральна схема праці і співмірна участь у ній жіноцтва може створити новий прецеденс нашої парламентарної суспільної дії поза межами України для справи її визволення. При здійсненні цього широко закроєного пляну українське жіноцтво повинно пам'ятати, що майстерність

творити притаманний від віків Україні демократичний лад у найкращих його зразках лежить не лише в його власних руках, як у руках решти суспільства.

Нашим конкретним і найбільш своєчасним завданням в цьому пляні є тепер використати довголітні вже й дбайливо ведені зв'язки СФУЖО на міжнародньому ґрунті й поробити правно обґрунтовані кроки в обороні людських прав українців на Рідних Землях та в інших частинах СРСР. Управа СФУЖО заініціювала відповідну протестаційну акцію в Міжнар. Році Прав Людини. В тому ділі осягнено згоду до співпраці всіх екзильних жіночих поневолених комунізмом народів. Отож можемо твердити, що конструктивна й обдуманна дія українського жіноцтва вповні узгіднена з Секретарі-

Христос Воскрес!

Свято Світлого Воскресення Христового зустрічаємо скріплені й об'єднані. Радіємо, що в Секретаріаті СКВУ перехрещуються всі напрямки і діють спільно для добра України. Українське жіноцтво започаткувало це об'єднання багато літ тому і тепер шле радісний привіт проводові українських поселень у вільному світі.

Стародавнім Великоднім привітом Управа СФУЖО вітає наші складові організації, що теж змагали до єдності впродовж цих довгих літ. Сестриний привіт шле українському жіноцтву на Рідній Землі, що у важкій щоденній боротьбі боронить там української правди. Вітає весь український народ, що підняв важке змагання за свої права.

ОЛЕНА ЗАЛІЗНЯК
голова СФУЖО

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА
МАРІЯ КВІТКОВСЬКА
містоголови в ЗДА

СТЕФАНІЯ САВЧУК
МАРІЯ ДИМА
МАРІЯ СОЛОНИНКА
містоголови в Канаді

ВАЛЕНТИНА ВОРОПАЙ
містоголова в Європі

ОЛЬГА ГОРАЧУК
містоголова в Півд. Америці

ЛІДІЯ ГАЄВСЬКА-ДЕНЕС
містоголова в Австралії

П-ні Стефанія Савчук
Mrs. Stefania Sawchuk, first WFU-
WO Vice-President in Canada, cele-
brated her 40th anniversary of civic
social work.

ЮВІЛЕЙ СТЕФАНІЇ САВЧУК

Дня 4. листопада 1967 заходами Організації Українок Канади відбулось у Торонто небуденне свято. Це була зустріч української громадськості в Канаді для влаштування ювілею 40-літньої громадської праці п-ні Стефанії Савчук, голови ОУК. На зустріч явились представники духовної влади (Кир Ізидор Бороцький), політичного світу українського і канадійського (сенатор Павло Юзик, міністер Іван Яремко, Я. Білак, голова УНО, п. Мк Інтайр, заст. прем'єра Онтаріо), й жіночого проводу (п-ні Олена Залізник, голова СФУЖО і п-ні Марія Квітковська, голова УЗХ). Свято це стало загальним поклоном для 40-літнього шляху та громадських і людських прикмет Ювілятки. Зворушливими були привіти учнів, що колись учились під її проводом у школах українознавства Канади.

Стефанія Савчук походить із Золочева, де закінчила вчительську семінарію. Разом із чоловіком бл. п. Іваном Савчуком прибула в 1924 р. до Канади і замешкала у Вінніпегу. Там у 1927 р. стала працювати в Укр. Стрілецькій Громаді від її засновання. Із

ятом СКВУ, є нашою реакцією і відповіддю на поставлені перед нами нові завдання після Світового Конгресу Вільних Українців.

того вилонилось Жіноче Т-во ім. Ольги Басараб, що пізніше перейменовано на ОУК. У головному тут проходила громадська праця ювілятки та поруч у Комітеті Українців і Українок Канади, Укр. Нац. Об'єднання, Укр. Кред. Спілки і В-ва „Новий Шлях“. У тому часі ювілятка була 35 літ головою однієї чи другої організації, а останньо 14 літ очолює Організацію Українок Канади ім. О. Басараб.

Окрім того Стефанія Савчук стала вже в перших роках існування СФУЖО містоголовою Федерації і сповняє цю функцію вже довгі роки.

Характер ювілейної зустрічі та постань ювілятки зробили це свято замітною подією нашого жіночого руху.

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ СФУЖО

У 22-му півроці 1967 влательми своєю вкладку такі членки-прихильниці:

Катерина Бартошек, Іванна Борушенко, Володимира Брикович, Зірка Бурачинська, Лідія Бурачинська, Марія Велигорська, Оленка Весоловська, Людмила Волянська, Ярослава Винницька, Катерина Гарасевич, Ольга Горачук, Осипа Грабовенська, Тетяна Грай, Стефанія Куник, Марія Лапунька, Марія Мельник, Романа Навроцька, Дарія Нагніт, Софія Проців, Ганна Ратич, д-р Ірина Рибка, Євгенія Савка, Марія Сенейко, Христина Сенік, Марта Сидір, Марія Татарська, Н. Хома, Вероніка Цегельська, Володимира Ценко.

9. ЛІТ. КОНКУРС СФУЖО

9. Літ. Конкурс СФУЖО був проголошений на поетичний твір. До реченця 31. березня 1968 р. наспіли твори під псевдами: 1. Книгарня, 2. Л. Зілінка, 3. Карис, 4. Ірина Дибко, 5. Марія Смерека, 6. Наталка Полтавка, 7. Марія Ільченко, 8. Світлана, 9. Веселка, 10. Наддніпрянка, 11. Зіна Карчевська, 12. Ніна Волошка, 13. Н. Білокіткі, 14. Н. Подолянка, 15. Параска Невидко, 16. М. Копенська, 17. Мандрівниця, 18. Марта, 19. О. Підлісна.

Здаючи собі справу, що з віддалених наших поселень ще можуть наспіти конкурсні твори, ми продовжили реченць 9. Конкурсу СФУЖО до 31. травня 1968 р.

Прохаємо всіх наших поетес та тих, що бажали б ними бути — надсилати свої твори до „Жіночого Світу“ з допискою „Для Комітету Літ. Нагород“.

ПОЖЕРТВИ НА ЖІНОЧУ СЕСІЮ СКВУ

На Жіночу Сесію СКВУ зложили свої пожертви: 1 і 83 Відділи СВА в Нью Йорку по 100 дол., Відділ СВА в Дітрейті 21 дол. і 93 Відділ СВА в Гартфорді 10 дол. Окрім того пожертвували: 35 дол. п-ні Ірина Павликовська з Едмонтону, а по 20 дол. Союз Українок Австралії і мгр. Валентина Воропай, Англія; по 10 дол.: пп. Стефанія Абрагамівська-Грицько з Флориди, Марія Головінська і д-р Рома Навроцька з Філадельфії, Марія Крамарчук із Рочестеру; по 9.10 дол. пп. Люба Луцька і Дозя Михайлюк із Торонта, а 2 дол. п-ні Марія Білозер із Муристану. Щире Спасибі!

ЛІТ. ВЕЧІР КОНКУРСУ СФУЖО У ШИКАГО

Гурток Книголюбів спільно з Т-вом Укр. Бібліотекарів у Шикаго влаштували 28. січня 1968 р. спільну Різдвяну Зустріч. У програмі була Різдвяна вечерея, а потім зрєсферування 8. Літ. Конкурсу СФУЖО. Доповідь д-р Н. Пазуняк про літературні есеї відчитала п-ні Ф. Дахнівська, секретарка Гуртка Книголюбів. Нагороджений есеї „Безсмертя“ Марії Гарасевич — відчитала п-ні Уляна Терлецька, голова Гуртка Книголюбів. Вив'язалась цікава дискусія, що насвітлила жанр есею та його кращих представників у нашій літературі.

ВКЛАДКИ ДО СФУЖО

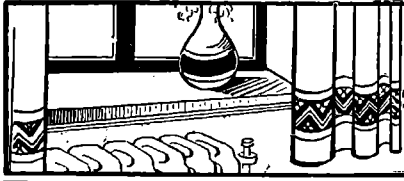
За 1967 р. влательми своєю належність складові організації: Ліга Укр. Катол. Жінок Канади 125 дол., Український Золотий Хрест 75 дол., Об'єднання Укр. Жінок ВБританії 23.60 дол. Щиро дякуємо!

НА ОРГ. ФОНД СФУЖО

Пожертви на Орг. Фонд СФУЖО: п-ні Ірина Павликовська 80 дол., п-ні Лідія Бурачинська 5 дол., п-ні Дарія Нагніт 3.50 дол., п-ні Кривоніс, Торонто 2 дол., п-ні Катерина Бартошек 1.50 дол. Щира дяка за те!

Коли в Вашій місцевості немає Відділу СВА, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1968

У НАШІЙ ХАТІ

Китиця квітів

Із весняним соняшним промінням вітаємо квіти у нашій хаті. Не промине й тижня, щоб у нашій вітальні не було китички тих квітів, що їх принесла пора року. Чи це перші нарцизи, чи пишні тюльпани чи пахучі гвоздики — всі вони радують наше око.

Як і де їх примістити? Розміщення квітів — це велике вміння, що його в Японії довели до майстерності. Під впливом цих осягів і в нас стали впроваджувати певні засади. Зникли великі китиці та квіткові кошики із наших невеликих мешкань. Вдоволяємось однією-двома китичками у невеликих вазах. До квітів додаємо листя і трави, щоб із ними увійшло більше природи у нашу хату.

Створювати китиці — це захоплююче заняття. Є безліч варіантів добору рослин у китиці. Однак, особливо гарні ті квіти, трави, листя і гілки, що розташовані в вазах вільно, у найбільш природньому для них положенні. Це не затемнює краси кожної окремої квітки і китиця нагадує куток саду, лісу чи берега ріки. Ще більше до природних мотивів наближуються композиції, створені в широким підставках, на спеціальних шипах-наколах, що підтримують квіти. Ці композиції доповнюються камінцями, шматочками кори, моху тощо.

Чарівність і красу китиці підкреслить вміло підібрана ваза. Вона не повинна змагатися з квітами яскравістю барв. Форма та колір її повинні гармонійно сполучатися з квітами. Краса нарцизів чи тюльпанів підкреслюється широкою низькою вазою (якщо квітів багато) чи вузькогорлою високою вазою для однієї-двох квіток, орнаментованих зеленою гілкою аспарагусу. Троянди особливо ефектовні в невеликих темних блискучих вазах опуклої або плоско-кутлової форми. Півонії ясного кольору добре виділяються в ве-

ликих опуклих вазах блакитно-зеленкуватих м'яких кольорів. Для жоржин підходить керамічний або кристалевий посуд. Китиці з жоржин із кількома гілками гіпсофіли добре прикрасять обідній стіл. Китиці з білих квітів (гвоздик, троянд, бузку) годяться тільки для весільних свят.

У настінних невеликих вазочках або невисоких вузькогорлих можна розмістити яскраві бутоньери з двох-трьох невеликих квіток та гілочки зелені, а на весні — одну-дві гілочки декоративних чагарників.

На світлому підвіконні привабливий вигляд мають рідкісні горщики з ажурними гілочками аспарагуса. Не займаючи місця вони є витонченою прикрасою мешкання.

Декоративне листя (хлорофітум, аспарагус, сансеверія, подорожник, фінкія, папороть) збагачує композицію китиць.

Фантазія допоможе кожній жінці з невеликої кількості квітів створити чудову композицію китиць.

С. П.

Куховарські назви

Лід, льоду, льодовій.

Лій — топлена овеча або яловича сіль (Suet).

Ліпіти, ліплю (вареники).

Літеплий, літепла вода. (Літня пора, літня людина).

Ліщана — дерево або куш.

Ліскові горіхи — плоди ліщани (hazel, filbert).

Лікер — міцний, солодкий алкогольний напій.

Лобаня, кефаль — риба (Grey mullet).

Логáза — ячмінна каша, може бути з квасолею.

Ложка, ложечка.

Локшина, локша — страва з борошна (не „клюдки“).

Лопátка — 1. передня частина туші, 2. незрілий гороховий стручок.

Лось, лосьовий (moose).

Лосина — м'ясо з лося, дичина.

Лосось — риба (Salmon).

Лососина — м'ясо з лосося.

Лóх, лóху, Маслінка — 1. ягоди вічнозеленого дерева або куща (wilde olive), 2. риба (lake-salmon).

Лохина — росл. з род. брусничних, їстівні ягоди.

Лузання, лузати сонячникове насіння.

Лушити (горох). **Лускати** горіхи, лускач на горіхи.

Луска на рибі, луска з проса.

Лушпіння (з насіння), лушпайка — **лушпінна** (з картоплі).

Льон (а не „лен“), лляний і лянний (олія).

Ляц — риба з род. коропових (bream).

Льодянік — цукерок (lollipop).

Льодівня — приміщення для охолодження. Н. Ч.

Порадник

народнього

мистецтва

ВИШИВАНИЙ КОМПЛЕТИК

Дуже мені подобався вишиваний жіночий комплект у журналі з вересня 1967 р. Тільки не знаю, як вишити той рівний взір навколо шиї? Ажге хрестиками це трудно виконати.

Читачка з Канади

Вишиття тяглою хрестикового взору для вирізу шиї виконується на скісно скроєній смузі матеріалу. В тій цілі нашиваємо на матеріалі рівно канву і по ній вишиваємо тяглий взір. Скісно скроєний матеріал легше уложити в напів круглій формі довкруги вирізу сукні, як рівно скроєний.

Як можете завважити на рисунку, виріз сукні і жакетика при комплекті — доволі плиткий, отже нашити вишивку — нетрудно. Ред.

Користаймо з досвіду

Ірина Ткачук

Вживаймо більше городини

Весняною порою появляється більше городини й її ми повинні включати в нашу їжу. Хоч свіжу городину можемо дістати в Америці цілий рік, проте літньою порою постачають її поблизькі фарми і вона має більше корисних складників, ніж та, що її привозять здаєка.

А хто мусить ладити їжу в поспіху, то завжди може користуватись замороженою городиною. Маємо її у великому виборі.

Квітна капуста

Потрібно:

- 2 пачки замороженої квітної капусти
- 6 повних ложок масла
- 2 твердо зварені і посічені яйця
- 2 ложечки січеної зел. петрушки
- 2 повні ложки тертих сухариків

Зварити квітну капусту і добре процідити. Розтопити масло в сковороді і вимішати з січеними яйцями, петрушкою і тертими сухариками. Розвести це по квітній капусті, уложеній на полумиску.

Квітна капуста на грецький спосіб

Потрібно:

- 1 велика квітна капуста або дві пачки замороженої
- $\frac{1}{4}$ горнятка олії (оливи)
- $1\frac{1}{2}$ горнятка січеної цибулі
- 2 зубки товченого часнику
- 2 горнятка тушкованих помідорів або помідорового соку
- $1\frac{1}{2}$ ложечки солі
- $\frac{1}{2}$ ложечки перцю
- $\frac{1}{4}$ горнятка січеної зел. петрушки

Помити квітну капусту й розділити на частинки. Зварити в солній воді з дрібочкою цукру. Розігріти олію на сковороді і засмажити в ній цибулю. Додати часник, тушковані помідори, сіль і перець. Нехай це все закипить упродовж 5—10 хвилин. Тоді вкинути туди проціджену квітну капусту. Нехай покипить із нею около 5 хвилин.

Печені баклажани з сиром

Потрібно:

- $\frac{1}{2}$ горнятка тертих сухариків
- $\frac{1}{2}$ горнятка борошна (муки)
- 1 ложечка солі
- 2 малі баклажани, обібрані і покраїні в кружальця
- 1 горнятко молока
- $\frac{1}{2}$ горнятка масла ($\frac{1}{4}$ ф)
- 2 розбиті яйця
- 3 ложки тертого сира Пармезан
- $\frac{3}{4}$ горнятка тертого сира (Мозарелля)

Вимішати разом терті сухарики, борошно із сіллю. Намочувати кружальця баклажанів у молоці, потім у суміші сухариків із борошном. Розтопити в сковороді половину масла і смажити кружальця на обидва боки, щоб були рум'яні. Коли потрібно, додавати масла.

Змішати в посудині розбиті яйця з обома протертими сирами. Виложити одну верству смажених баклажанів в ринці і заллати яйцями з сиром. Тоді покласти другу верству баклажанів і заллати й її. Засунути до печі на 375 ст. на 30 хвилин. Можна подавати холодне або гаряче.

Печена картопля у квасній сметані

Потрібно:

- 3 ф картоплі
- $\frac{1}{2}$ горнятка тертого сира
- $\frac{1}{2}$ горнятка тертих сухариків
- $\frac{3}{4}$ горнятка ясно тушованої цибулі
- 3 яйця
- $1\frac{1}{2}$ горнятка сметани
- $1\frac{1}{2}$ ложечки солі
- трохи мelenого перцю до смаку

Зварити картоплю в лущині. Коли вистигне, почистити і покроїти в кружальця. Зложити їх до ринки. Вимішати тушковану цибулю, тертий сир і сухарики та посипати тим картоплю. Розбити яйця з сіллю і перцем та вимішати зі сметаною. Заллати цим картоплю, накрити покришкою й

пекти 30 хвилин на 375 ст. Годиться до вареного м'яса.

Квасна капуста у вині

Потрібно:

- 1 ф квасної капусти
- 1 ф морель, намочених на ніч і розтертих
- 2 горнятка білого вина або шампану

Квасну капусту добре сполоскати холодною водою і добре відцідити. Додати до капусти розварені і протерті морелі (їх можна заступити пушками дитячого харчу — baby food) і вино. Покласти на вогонь, щоб закипіло. Тоді зменшити вогонь, тушкувати півтори години, мішаючи час від часу.

Колочений горох

Потрібно:

- Півтора горнятка води
- 1 ложечка солі
- $\frac{1}{2}$ ложечки цукру
- горнятко січеної зеленої салати
- 1 ф зеленого гороху або дві пачки замороженого
- 1 ложечка січеної зел. петрушки
- 3 ложки вершків (сметанки)
- 3 ложки масла

Заварити воду, сіль і цукор. Додати салату, горох і петрушку і варити на мірному вогні 20—25 хвилин аж поки горох не зм'якне. Зцідити і добре колотити в череп'яній мисці. Можна також у мішалі. Тоді загірті і додати вершки і масло подібно, як до колоченої картоплі.

Печені печерички

Потрібно:

- 24 гарні свіжі печерички
- 4 ложки олії (оливи)
- $\frac{1}{2}$ горнятка січеної цибулі
- $\frac{1}{2}$ горнятка січеного зеленого перцю (паприки)
- $\frac{3}{4}$ ложечки солі і $\frac{1}{4}$ ложечки меленого перцю
- 3 повні ложки тертого сира
- 3 ложки масла

Обмити гриби і витерти стирочкою. Відділити корінчики і дуже дрібно посікти. Розігріти олію у сковороді, ясно всмажити цибулю і січений перець (около 10 хвилин), додати посічені корінчики і ще 10 хвилин тушкувати. Додати до того солі, перцю, сир і тер-

Українська ВИШИВКА

ВИШИВАНІ ЗАВІСКИ

Живучи в місті, хочемо прислонити наші вікна. Не все можемо вживати справжніх довгих завісок чи драперій. Часом вистачає нам примістити завісочки до половини вікна, щоб дістати горішнє світло.

Ці завісочки бажаємо прикрасити вишивкою. Особливо, коли вони з міцнішого матеріялу. Тоді покидані мотиви або рідкий тяглий взір зроблять нам корисну прислугу.

Матеріал. На завісочку можна використати тонке полотно, або панаму. Розміром повинно достосуватись до величини вікна, бо морщити матеріялу не можна. Залишити місце на невеликий рубець із трьох боків, горішній край викінчений завиванкою.

Вишивка. Невеличкі мотиви „квітки“ розміщені по долішньому краю завісочки. Вони получені з собою перериваними лініями вишивки. Такі самі лінії ведуть від „квіток“ угору аж до горішнього краю завісочки.

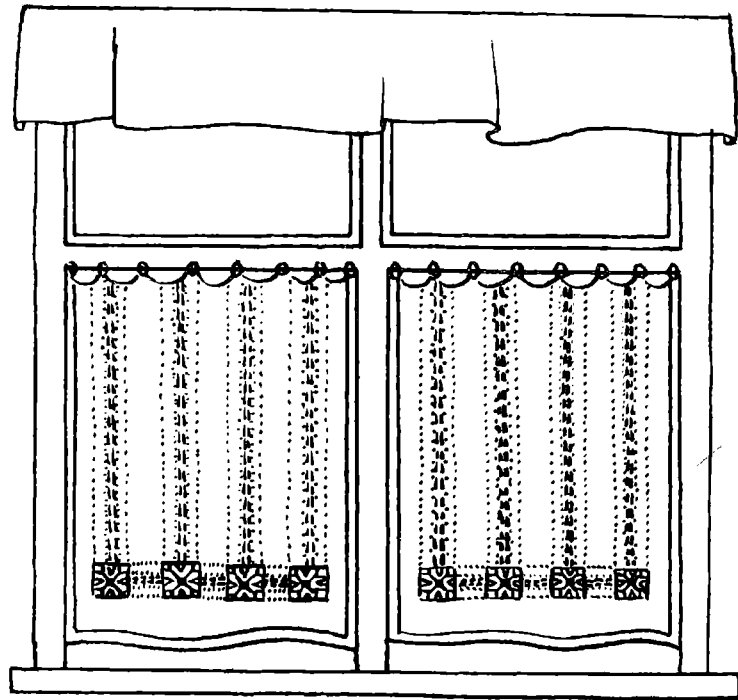
Вишивка виконана в оригіналі у

ті сухарики. Начиняти тим гриби і виложити їх до вимашеної маслом фринки. Поляти зверху маслом або олієм і пекти 20—30 хвилин на 375 ст. Дуже смачні.

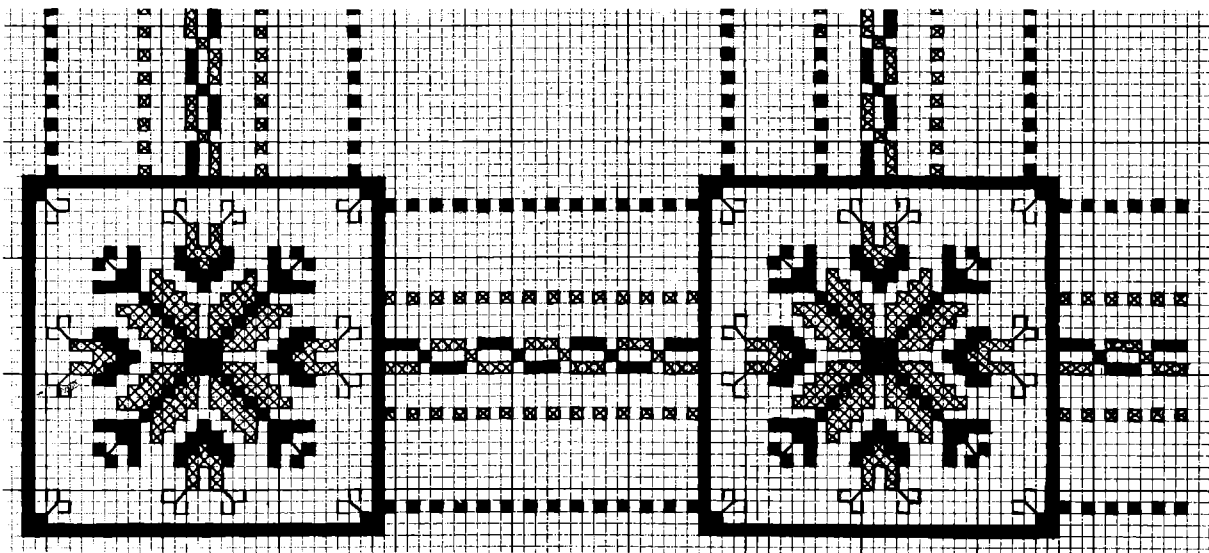
двох красках, чорній і червоній. Але залежно від урядження кімнати можна достосувати кольори, перемінюючи їх на відповідні до себе, а саме — синій і голубий або жовтий і помідор-

ровній. До вишивання вживати ниток марки Д.М.Ц.

Чорна ч. 30, червона ч. 321, синя ч. 797, голуба ч. 809, жовта ч. 742, помідорова ч. 946.

Вишивані завісочки
Embroidered "cottage" curtains

Взір до завісочок
Design for "cottage" curtains

За сучасний припис

Ми подали ряд приписів, де українські господині стосували певні уплишення при виконанні українських страв. Збираємо приписи з такими подробицями. Подумайте, чи немає такої страви у Вашому стравосписі?

Господарська Комісія СУА збирає ці приписи, щоб їх відзначити на XV. Конвенції СУА. Тому надсилайте їх!

ТІСТЕЧКА З СИРА

Потрібно:

$\frac{1}{2}$ ф масла

$\frac{1}{2}$ ф сметанкового сиру (крім чіз)

$2\frac{1}{4}$ — $2\frac{1}{2}$ горнятка борошна (муки)
маса до перекладки або конфітура
трохи цукру-мучки

Добре вбити масло і сметанковий сир. Додати $2\frac{1}{4}$ горнятка борошна, а коли тісто ще ліпиться, тоді ще чверть горнятка. Розкачати на стільниці, як

на вареники. Покроїти в квадрати на 3 інчі завширшки.

Тоді накладати сріхову або мигдальну масу посередині. Краї тіста зліпити або можна звинути у формі рогалика. Покласти тістечка на немаслений лист (бляху) і пекти у вигрітій печі на 350 ст. на 10—15 хвилин. Коли прохолодне, посипати цукром-мучкою.

Видатність: около 4 тузини тістечок.

Ганна

ЗАКВІТЧАНА, РОМАНТИЧНА МОДА

Уже минуле літо було кольорове і, здавалося, що як реакція прийде спокійна, пастелева мода. А тим часом кольорові квіти вдіраються у моду. Квіти від реалістично потрактованих, гострих у кольорі, екзотичних, почерез весняні, наївні квіточки, аж до стилізованих у нереальних неправдоподібних кольорах. При тому не тільки літні сукні і пляжкові мають цілі городи на собі. На темному тлі дивні екзотичні цвіти бувають і на вечірніх сукнях. Але ж і не на тому кінчають квіти свою інвазію. Вони спускаються і на панчішки, вони декорують у формі ковтків вуха, вони і при голові, як прибрання зачіски. Бувають і піджаки в квіти і білизна, торбинки і навіть черевички. Квіти коронкові нашивані на матеріалі це теж вишукана, модна форма матеріалу.

До цієї романтичної моди доходить і новість у зачісках. Короткі кучері кругом голови, підкреслюють її круглість. Чи може зникнуть так довго вже стосовані „великі“ голови? Не знати. Уже кілька разів старалися їх змінити ті, хто проєктують моду. Але чи піддержували їх фризери, чи може самі жінки добре почувалися, маючи для свого личка тло з маси волосся. Але тепер — ножиці в рух і мала кучерява голівка появиться на місці „великої“ голови. Але добре було би, коли б можна спробувати, чи нам у такій кучерявій до лица?

Л. Ася

ЗАГРОЗА ВЕСНЯНОК

Радіємо соняшним промінням, що пестять наше обличчя. Та лякає нас думка — а що, коли будуть веснянки? Їх хотіли б ми уникнути. Тому шукаємо засобів до того, особливо тоді, коли наша шкіра склонна до того.

Значно легше уникнути веснянок, ніж їх потім виводити. Тому треба оберегати обличчя від прямого соняшного проміння. У цьому допоможе нам капелюшок із широкими лапами або хустина з модним тепер дашком. Перед виходом на вулицю треба змазати обличчя кремом і припудрити темною пудрою або пудрою від опалювання. Перебуваючи на повітрі довший час слід припудрування повторити.

Мабуть непотрібно згадувати, що особи склонні до веснянок, не повинні опалювати обличчя. Нерідко жінки скаржаться, що їх обличчя загоряє, хоч вони — перебуваючи біля моря чи річки — знаходяться весь час у тіні. Тут причиною загару є не прямі, а відбиті від поверхні води промені.

Якщо веснянки все ж з'явилися, можна застосувати різні відбілюючі засоби. При незначній кількості ластовиння досить потирати обличчя цитринним соком або столовим оцтом, розведеним на третину водою, а також чистим соком редьківці. (Редьківцю протерти на терці, а потім процідити). Добре відбілюють шкіру маски з суниць, полуниць, помідорів, червоних порічок. Їх розминають і накладають на обличчя на 15—20 хвилин, потім обличчя миють

теплою водою, обполіскують холодною і припудрують. Якщо шкіра суха, то її корисно змазати кремом.

Косметичка

КУХОВАРСЬКА КНИЖКА СУА

Рукопис куховарської книжки, що має вийти заходами СУА, вже переписаний. Ред. Колегія у складі пп. Лідія Бурачинська, Ірина Кашубинська і Наталя Чапенко переглянули вже першу частину, а саме — Закуски, Борщі й юшки, Салати і М'ясиво. Тепер приступають до перегляду Городини, Пісних Страв та Печива. По закінченні того книжка піде до друку. Авторкою книжки є п-ні Зеновія Терлецька з Філядельфії.

ЗШИТОК „ПЕЧИВО“

Чи пам'ятаєте зшитки куховарських приписів Наталії Костецької видання СУА? У 1954 р. вийшов зшиток „М'ясиво“, а в 1958 р. зшиток „Овочі й городина“. По довгій перерві вдалося підготувати до друку зшиток „Печиво“. Незабаром уже буде в продажі. Зшиток „Печиво“ вміщує загальну характеристику різного роду тіста й около 50 приписів печива.

Бабочки з пінкою

Потрібно на бабочки:

$\frac{1}{4}$ ф. борошна

4 ложки масла

1 ложечка цукру-мучки

1 сирий жовток

Посікти борошно з маслом. Додати цукру і вимішати, додати жовток і замісити тісто. Не виробляти довго, тільки, щоб злучилось. Виліплювати дбайливо тонкою верствою тіста — формочки. Пекти у добре вигрітій печі на 300 ст. около 15—20 хвилин. Повинні бути рум'яні. З тієї кількості вийде 12 штук.

Потрібно на пінку:

$\frac{1}{2}$ ф. цукру

6 ложок води

1 ложка оцту

4 білка

сок із цитрини

трохи ванілії

Варити з оцтом соковик (сироп). На поверхні повинні бути великі баньки. Білки вбити на тугий шум. Вливати початково по краплині соковик, аж вийде весь. Вставити з мисочкою над паром і мішати, аж згусне. Накладати в бабочки.

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?

- Ukrainian Woman -

Our Memorandum

At the beginning of April of this year the Ukrainian women joined with women's organizations representing Eastern Europe in preparing a Memorandum protesting the violation of human rights behind the Iron Curtain. Copies of this Memorandum, designed for the Conference on Human Rights in Teheran, have been sent to the representatives of all member nations of the UN.

Much work went into the preparation of this remarkable document. It is noteworthy in that it marks the first time that such an action has been undertaken by a small number of women's organizations in exile. To date, no such joint action had been attempted, although we met with representatives of these organizations during Captive Nations Week or at the international fairs in New York. But the 20th anniversary of the Human Rights Declaration paved the way for an even closer cooperation.

The Ukrainian National Women's League of America, the oldest Ukrainian women's organization in the Free World, proposed that representatives of Eastern European women's organizations meet to work out a joint solution to a common problem. The first meeting was held on February 24, 1968 in New York City at the Ukrainian Institute of America. Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA president, presided at the meeting. Six representatives of women's organizations in exile attended this first meeting to formulate the basic ideas that would go into the document. It was decided that the Memorandum should be based on the 30 points of the Human Rights Declaration, and that such violations should be listed as are common

to all the nations behind the Iron Curtain.

The working out of the details entailed additional meetings, telephone calls, and correspondence. As work progressed on the project understanding and determination grew. It became clear that any cooperative action was possible where there were good will and a common goal.

The final draft of the Memorandum consisted of 3 pages in which all violations of human rights in countries behind the Iron Curtain were listed clearly and to the point.

The Memorandum was signed by the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (15 member organizations), the Council of European Women in Exile (10 member organizations), the Baltic Women's Federation (3 member organizations) — the Byelorussian Women's League, the Georgian Women's League.

Thus, the first action undertaken jointly in the Human

Rights Year by women's organizations in exile will, hopefully, pave the way for other cooperative endeavors and greater understanding. We can be justifiably proud that the Ukrainian women were instrumental in initiating this new program of good will and cooperation.

EASTER QUESTIONNAIRE

If you remember what you or your mother prepared for the Easter table in Ukraine, please fill out the Easter questionnaire, which you received together with the regular newsletter. This information is needed by the Cultural and Educational Commission which is preparing a study of Ukrainian customs and traditions.

**
*

If your Branch has a scrap book and picture album, please bring them along. There will be an exhibit of scrapbooks and albums at the Convention. If you don't have one — why not start one?

Lesya Ukrainka:

AND YET, MY MIND . . .

And yet, my mind flies back to thee again,
My country, helpless, sunk in misery
When I remember thee,
My heart within me sinks from grief and pain.
Mine eyes have seen much outrage and distress,
Yet ne'er have seen a lot that's worse than thine:
They'd weep the fate malign,
But shame on tears which flow from helplessness.
Such tears have been poured forth in copious flood;
Ukraine entire could sink and in them drown;
Enough have trickled down —
What use are tears when there's so little blood.

Translated by Percival Cundy
From the cycle "Social Justice and Human Rights"

What to read

by Marty

Kotsubynskyi, Mykhailo. **Chrysalis and other stories.** Translated from the Russian by Jacob Guralsky. Moscow, For-

eign Language Publishing House, n.d. Pp. 257.

Life without poetry seemed but a crime to Mykhailo Kotsubynskyi, a great Ukrainian impressionist. Love of life and of beauty permeates all of his writings. The great esthete, however, was also a great humanist: he deals always with realistic subjects, with personal human rela-

tionships, with social unrest, **Chrysalis**, A Soviet publication, provides a fair sampling of Kotsubynskyi's short stories. It is not even a proper direct translation of the original. Nonetheless, it is the one and only such rendering in the English language published in book form and a must for all unable to read this important Ukrainian writer in the original.

Foto by Jos. Starostiak

Exhibit in Bank opposite United Nations during World Congress

UNWLA exhibit in bank window had mannequin welcoming delegates with bread and salt to World Congress of Free Ukrainians, held in New York City in 1967. Pictured are delegates returning from protest march opposite United Nations: delegates from Switzerland, Mr. Omelan Nizankowsky, noted Ukrainian composer, and Mrs. Mary Dushnyck, UNA delegate. Large sign welcomed delegates to World Congress and noted 50th anniversaries of Ukrainian independence and granting of women's rights in Ukraine, another invited the public to freedom rally and dance festival at Madison Square Garden, while a third invited public to Ukrainian Folk Art Museum at the Ukrainian Institute of America. The exhibit was arranged by Mrs. Dushnyck, Mrs. Stefania Pushkar and Mrs. Maria Rzepecky.

FIRST PRIZE FOR A RECIPE

Mrs. Martha Lomaga of Freeport, L. I., won first prize in the cake division of the 19th Annual Pillsbury Bake-Off. She was the only one from New York State who competed in the bake-off in Texas.

Perhaps you would like to try her famous recipe for chocolate crunch torte.

Chocolate Crunch Torte

Dough:

- 1 c. butter or margerine, softened
- ¼ c. sugar
- 3 large egg yoks
- 2¼ c. Pillsbury's Best All-Purpose flour

Filling:

- 3 egg whites
- 3½ c. ground or finely chopped toasted almonds
- 4 squares 1-oz. semi-sweet chocolate, melted
- 1½ c. sugar
- 2 tsp. vanilla

In large mixer bowl, cream butter and sugar at medium speed. Add egg yolks. Add flour, blending at low speed until dough forms. With floured fingers, press dough into bottom and one inch up the sides of a 10-by-3 inch round spring form pan. Spoon filling into crust. Bake at 350 degrees F. for 40-45 minutes or until crust is light brown. Cool, thoroughly. If desired, garnish with whipped cream and serve.

To make filling, beat egg whites until stiff but not dry. In large mixing bowl, combine almonds, chocolate, sugar and vanilla. Fold egg whites into chocolate mixture.

Wisdom is sometimes nearer when we stoop than when we soar.

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1968

Foto by Jos. Starostiak

Pysanka Demonstration and UNWLA Exhibit

Mrs. Lily Bochonko, assisted by her two daughters, Katherine Ann and Paula Ann, on either side of her, demonstrated pysanka painting last spring at the Lincoln Savings Bank, Flatbush branch, and later at the Bay Ridge branch, both in Brooklyn, N. Y. A folk art exhibit, sponsored by the New York Regional Council and arranged by Mrs. Mary Dushnyck, its public relations chairman, (in center), remained in the two banks for three and a half months and was viewed by thousands.

FREE-LANCE PYSANKA DEMONSTRATOR

Mrs. Lily Bochonko, a second-generation "Soyuzanka," of Woodside, N. Y., has found a most rewarding avocation as a free-lance pysanka demonstrator.

For the past two years she has conducted a workshop at the Roberson Center for Arts and Sciences in Binghamton, N. Y., with entire families attending. Mrs. Bochonko has already been invited for the 1969 spring session and provisions are being made to accommodate the ever-increasing number of pysanka devotees.

All the members of her family help Mrs. Bochonko in her workshops — her two daughters, Katherine Ann, 11, and Paula Ann, 7, as well as her husband, Harold, especially when he drives the family to Binghamton and other distant places.

Mrs. Bochonko also demonstrates pysanka painting in banks and before Girl Scout and

church groups. A recent innovation by one of the churches was a contest for the best pysankas for a swiatchene, with winners selected in different categories.

Mrs. Bochonko, a member of Branch 72 of New York, is the daughter of Mrs. Katherine Baran of Br. 21 of Brooklyn, N. Y.

CONVENTION COMMITTEE NEWS

In addition to the Easter newsletter all Branches received applications for reservations at the Conrad Hilton Hotel in Chicago, the site of our Convention. Please fill them out and return directly to the hotel.

**

Not much time remains before the XV UNWLA Convention opens in Chicago on July 5-7, 1968. It is important that you report to the Convention Committee the name of your Branch delegate.

**

If your Branch has a "scrapbook" or photo album, we urge you to send it in before June 15 to the Convention Committee in Chicago. The scrap-books and albums will be exhibited during the Convention and a panel of judges will select the best for recognition.

**

The Convention Book awaits greetings and ads from your Branch. We would also like you to send in photographs of your Branch officers or lists of members. Use the order forms which you have received for this purpose.

Convention Committee
Chairman

OUR LIFE
Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

Let's Meet at the XV UNWLA Convention in Chicago

С. Мартинець

Андрійкове Свячене

Одної суботи мама сказала: — Нині в мене багато праці, бо мушу приготувати паски та все інше, щоб нести до церкви святити. — А світличка? Андрійко налякався, що не буде кому запровадити його до світлички, до якої ходить кожної суботи. — До світлички поведе тебе Оксана, бо вона має у школі пробу гагілок. Одягнися у вишивану сорочину, бо як вернешся, то підемо зі мною святити. Оксана допомогла братчикові вмитися й одягнутися і вони пішли.

Коли поверталися назад із світлички, то вже перед хатою було чути, як гарно пахне печиво. Мама показала кошочок, приготований для Андрійка: там пасочка і кусник ковбаси, масло, яечко, сир, крашанка і хрін. Все прикрите вишиваною хустинкою. Хлопчик дуже тішився й обіцяв мамі спокійно бавитися, аж вона приготує все, щоб іти святити. Наперед бавився у хаті, а потім з кошачком виїшов на двір.

Там сині пташки — сойки вчинили крок: „кіт, кіт!“ Сусідів чорний кіт ловить пташок і як тільки вони його побачать, то остерігають других: „уважайте, утікайте, ходить кіт, кіт!“

Прилетіли сойки до хлопчика. — Що це в тебе в кошику так гарно пахне? Дай нам скуштувати! — Ні, не можу, відповів Андрійко. — Пасочку треба спершу посвятити. — Ходи тепер до церкви — намовляли його пташки, ми будемо високо летіти і тобі дорогу показувати. — Дійсно, подумав хлопчик, до парку дорогу я знаю, а далі показуть пташки.

Іде він, аж чує, щось йому до ноги треться. Дивиться, а це чорний котик. — У твоєму кошику щось так гарно пахне, няв... — Радо дам тобі масла, ковбаски, але наперед мушу піти посвятити.

Зайшов котик за ним аж до парку. — Ой не йди так далеко від

дому, не можна, няв... — Ти боягуз — відповів Андрійко — утікай на дерево, ось песик біжить. Надбіг песик і каже: — Я піду з тобою, буду тебе охороняти.

Вийшли вони з парку. Андрійко даліше дороги не знає, дивиться, де є сойки, його друзі. Пташки летять, крильцями йому дорогу показують. Аж прийшли до вулиці, де багато авт їздить. Пташки посідали на світлофор і приглядаються. Червоне там світло, чи зелене? Можна переходити, чи ні?

Врешті засвітилося зелене і пташки закричали: — Йдіть, ідіть! Андрійко схопив песика за шерсть і вони перейшли вулицю. — А тепер куди, пташки? Полетіть, подивіться, де церква? — Ось там, ось там! — закричали вони. Андрійко побіг, та коли зайшов до церкви, то побачив, що це не та, до якої він ходить у неділі і свята. — Ми бачимо ще одну церкву, ходи за нами — закликали пташки. Але там теж не свято, людей нема. Зажурився Андрійко, сів на сходах і плаче.

— Як я церкву віднайду, як додому повернуся? Та песик його потішив: — Ось іде поліцист, він нам допоможе.

— То такі в тебе приятелі, пташки і песик? — усміхнувся поліцист. — Вони ж дурненькі, дороги не знають, написів читати не уміють, котра година не скажуть. Ти їх не слухай. Найкращі твої приятелі — мама й тато. Тебе во-

ни навчать і поведуть, щоб нічого злого не сталося.

— А як тобі на прізвище, Андрійку, і яка твоя адреса? Але того хлопчик не знав. Поліцист подумав: — Бачу, що в тебе вишивана сорочка, ти певно українська дитина. Я знаю, де твоя церква. Узняв його за руку і пішли. Незабаром побачили церкву. Андрійко так утішився! Там уже багато людей прийшло святити. Пішли вони до пан-отця розпитати про хлопчикових батьків.

— Так, це синок пані і пана Мартинюків — сказав отець. Ось зараз потелефонуємо до них. Приїхав тато, подякував поліцистові та пан-отцеві і забрав сина додому. Песик мусів за авт бігти, а пташки полетіли.

Потім Андрійко ходив ще раз з мамою святити і трошки свяченого своїм приятелям приніс. Пташкам — паски, котикові — масла, песикові — ковбаси. На другий день було радісне свято Великдень. Але рано-раненько, заки ще виїхати з хати, тато навчив Андрійка адресу й число телефону.

М. Ч.

ВЕСЕЛКА

Ксені

Бабуню! На небі обручка?
Чи ангел там стрічку згубив?..
А може кінчик
Він кине мені?
Як впіде на ручки
Я коси зав'яжу
І піду гагілку
Співати у ній.

Ой, того бажати негоже.
Ангелик там плаче. Вітрець
Веселку-стрічку
Занесе йому.

Бабуню, а може
Шматочок веселки
Урветься й впіде на
голівку мою?..

Сорока-білобока

Діти дуже люблять пташок -- кормлять їх, слухають їхнього щебетання, охороняють їхні гнізда від шкідників. А вже дуже радує українських дітей птаха сорока. Вона менша від ворони, струнка, звинна, дуже рухлива й цікава. Безнастанно наче за чимось шукає, весело крутить голівкою. Не любить великих міст, а гніздиться там, де є городи, сади і фарми. Українські мами забавляють своїх маляток, цокочучи пальчиком одної руки в другу, наче дзьобиком сороки:

„Сорока-ворона дітям кашку варила,
на порозі студила.

Ідть діти по тріски, дам вам каші по
трошки“.

А старшенькі діти згадують сороку у казці про „Пташине весілля“:

„Там сорока-білоока на скрипочці
грає,

А сват голуб з голубкою козака
гуляє.

Сойка коровай крає, галка пиво
носить,

А староста крук зозулю до вечері
просить“.

Батьки одної дівчини Соні жили за містом у домі, оточеному деревами. Перед будинком ріс старий розложистий каштан. В його тинистих гілках сорока звилася собі гніздо. Скоро всі привикли до милої пташки і полюбили її. А вона так освоїлась і вдомашнилась, що часто сідала в отворенім вікні. Коли діти обідали, злітала і на стіл та дозволяла кормити себе ласощами. Часом хапала кусок хліба чи м'яса і наче з украденим утікала у своє гніздо. Соня дуже любила сороку, а її сусідка і шкільна товаришка Варка теж не могла нею натішитись.

Одного дня сталась неприємна подія. А було це так: Соня з товаришкою помагали мамі садити квіти в городі — потім пішли помити руки в лазничці. Після того Варка пішла додому, а за кілька хвилин Соня прибігла до мами з плачем: — Мамо, мені пропав мій золотий перстень, той з перлин-

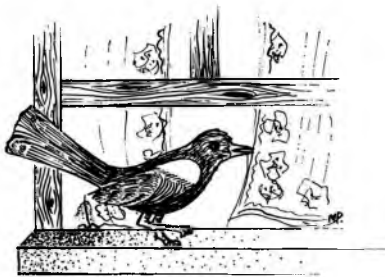
кою, що мені подарувала бабуна на мої уродини.

— Якто пропав? Загубила, чи що?

— Ні, то ми обидві з Варкою мили руки і я положила перстень на підвіконні, та й про нього забула. Коли я вернулась по перстень то вже його не було. Шез! Не було нікого лиш ми дві! Ото ж напевне то Варка пожартувала!

— Та ні, Сонечко, не думаю. Зрештою можна її спитати.

Але перстень не знайшовся і Варка про нього нічого не знала. Соні мама не переставала шукати,

А вона так освоїлась, що часто сідала в отворенім вікні.

бож це цінна пам'ятка. Але не знайшлося. Та ба! Зачали з хати пропадати й інші цінні речі: мамині золоті ковтки, срібна ложечка до цукру, ланцюжок...

І ото, знову сталось щось дуже дивне. Одного дня сиділа ціла родина по обіді на веранді. Нагло побачили, як сусідський бурий коцур, отой „Мурлище“ нишкомтишком підкрадається до гнізда сороки, щоб поласувати сороченятком. Вже був дуже близьенько, туй-туй вхопить пташку. А сорока як не зверещить, як не дзьобне його мабуть у саме око! Покотився ж він аж у низ! Та падаючи потягнув і кусень сорочиноного гнізда, в якому всі на диво побачили золотого ланцюжка. — Ось де наші золоті речі! — Тоді брат Соні, Генко, поліз на дерево до гнізда. А там! Ціле гніздо обвічане блискітками — золотими та срібними. Між ними і перстень Соні. Тоді Генко не втерпів і почав сварити сороку:

— То ти така? Ми тебе гостили, приймали, тишились тобою, а

ти! Знаєш хто ти є? Пройдисвіт, гультіпака, легкодух! Вже ти тепер довго дзьобиком стукатимеш, доки ми тобі на вікні сітку розкриєм!

Всі сміялись з такої промови Генка. Лиш Соня була сумна. Пізніше сказала мамі: — Ах, як мені сумно, що я так подумала про сусідку Варку. О мамо, я найрадше подарувала б їй цей перстень! Але не можу, він же від бабуні.

— Не журись, потішила її мама. В мене є гарний золотий хрестик. При нагоді ми подаруємо його Варці. Так вони і зробили.

НЕ МОЖНА В КАЛЮЖУ

Вже синичка весело співає,
бо тепліше сонце пригріває,
і побігла снігова водичка,
а в саду калюжка невеличка.

Прилетів горобчик і хлюпочеться.
Цвірінчить: „Тобі в калюжу
хочеться?“

Я йому на те відповідаю:
„У калюжу?! Думаєш, не знаю,
що брудна та снігова водичка,
там не можна мити руки й личко.

Може б я в калюжі й потопталася,
та боюсь, щоб мама не дізналася.“

Г. Чорнобицька

СИНИЧКА

Люба сестричко,
Пташко-синичко,
Та погуляй у нас!
— Ой ні, не можу:
В днину погожу
В мене робочий час.
— Пташко-синичко,
Люба сестричко,
Праця яка твоя?
— В мене дві дочки,
Ще й три синочки,
Діток годую я!
— Ось для пташаток
Жменя зернятко,
Всіх нагодуй як слід.
— Ой ні, малята,
Гусинь пухната
Кращий для нас обід!
Звідки синичко,
Люба сестричко,
Гусинь приносиш ти?
— З саду та гаю.
Допомагаю
Рясно йому рости!

І. Кульська

Вісті з Централі

З нагоди свят Воскресення Христового об'єднуються наші Відділи з українською громадою на спільному **Свяченому**. Це найкраща нагода поділитись свяченим ячком і скріпити мир і злагоду у нашому суспільстві. Цього щораз більше вимагає теперішня ситуація у світі і цього чекає від нас наша Батьківщина.

Вже лиш два місяці ділить нас від XV Конвенції СУА, що відбувається в днях 5—7 липня 1968 р. у Шикаго. **Конвенція є великою подією** в нашій організації. Тому треба подбати, щоб Відділи вислали якнайбільше делегаток. Не треба лякатись коштів цієї дороги, бо цей гріш виданий для добра нашої організації.

Формулярі на зголошення делегаток уже розіслано і першим зголосив свою делегатку 75 Відділ СУА з Денверу. Разом із обіжником розсилаємо зголошення на готелів кімнати. Ці замовлення слід посилати прямо до готелю Конрад-Гілтон у Шикаго.

Звітні листки напіли в останньому часі від Відділів: 22, 26, 36, 45, 55, 57, 58, 69, 75, 84. Округи Філядельфії і Нью Йорк прислали їх після Окр. З'їздів (не в цілості).

Підготовляємо нову інструкцію д-р Євгени Єржківської п. н. „**Як влаштувати Чайний Вечір**“ із додатком конферансу і гуморесок. Матеріал придатний для кожної товариської імпрези або й відчитання на ширших сходинах Відділу.

Екзекутива СУА

ПО Д Я К А

Щиру подяку складаю Союзнякам, членкам 9 Відділу у Бінгемтоні за збірку на терені парохії Серця Христового в часі моєї хвороби і прохаю переслати її на потреби Сиротинця СС. Василіянок у Філядельфії

Марія Вацк

Округа Рочестеру може служити прикладом того, як треба дбати про своє членство. Вже з початком 1968 р. Окр. Рада СУА надіслала список членів, що вступили до Відділів упродовж 1967 р. Окрім того округа може похвалитись недавно заснованим молодечим 97 Відділом СУА.

Цих усіх нових членок щиро вітаємо в нашій організованій сім'ї!

9 ВІДДІЛ СУА, БІНГЕМТОН:

Стефанія Євчук
Параскева Кудик
Параскева Сметанюк
Стефанія Шеремета

47 ВІДДІЛ СУА, РОЧЕСТЕР:

Анна Баранович
Марта Семків

57 ВІДДІЛ СУА, ЮТІКА:

Катерина Драгош
Наталія Пруц
Ольга Турчак

68 ВІДДІЛ СУА, СИРАКЮЗИ:

Зінаїда Потульницька

97 ВІДДІЛ СУА, БОФАЛО:

Ольга Берч
Тамара Бульба
Марія Грета
Ксеня Драган
Ольга Коритник
Надія Пікас
Анна Марія Слободян
Ніна Татрянська
Неоніла Филипів

ЕКЗЕКУТИВА СУА

ПО Д Я К А

Від щирого серця дякую членкам 82 Відділу СУА, а особливо членам Управи, за надзвичайну увагу в часі моєї недуги, за відвідування мене в шпиталі та за теплі слова розради.

Дякую також дорогим нашим дітям членам Гуртка Книголюбів, за зворушливу книжкову пам'ять.

Хай Господь винагородить Вас усіх за Ваше щире й тепле відношення.

Рівночасно складаю 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

З правдивою пошаною

Докія Лисько

ПЕРЕСУВНА ВИСТАВКА

Окр. Рада СУА у Рочестері приступила до виконання пересувної виставки нар. мистецтва, що її заплановано в кожній Окр. Раді. Замовлено 6 ляльок, що їх погодилися зодягнути в народне вбрання поодинокі Відділи округи. І так лемкиню виконав 47 Відділ у Рочестері, полтавку 57 Відділ у Ютіці, подолянку 49 Відділ у Бофало. Ляльку в гуцульському строю обіцяв виконати 68 Відділ у Сиракузах. Плянують ще вбрати ляльки у строї з Полісся й Закарпаття.

Три ляльки вже були виставлені на виставці українського народнього мистецтва, що відбувалась у місцевому банку в Ютіці, Н. Й. Також виставлено їх на Вечорі Укр. Нар. Ноші в Сиракузах.

Дня 1. січня 1968 р. Союз Українок Америки проголосив

КОНКУРС НА ОБРЯДОВУ СЦЕНКУ,

що повинна вивести на сцені один із наших стародавніх обрядів.

Запрошуємо всіх, що знають нашу обрядовість і вимоги сцени — взяти участь у цьому Конкурсі. Учасниками Конкурсу можуть бути жінки або чоловіки.

Нагороджені й відзначені твори призначені для виключного використання Відділів СУА. Реченець Конкурсу — 31. грудня 1968 р.

Твори слід надсилати на адресу Централі СУА, з допискою „Конкурс на Обрядову Сценку“.

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСІ

У цьому році відновили передплату для бабусі: п-ні Юлія Ховайло з Нью Джерзі й п-ні Анна Сивуляк із Філядельфії. Ново-уфундували передплати п-ні Анна Любинська з Коннектикату і п-ні Татяна Горашенко з Філядельфії.

Щиро дякуємо їм за зрозуміння для старших самітніх жінок, що так радо вітають наш журнал.

Чи знаєте плян праці Вашого Відділу? Яка Ваша участь у ньому?

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1968

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. інж. Ярослава Раковського, невіджалуваного чоловіка нашої членки, малярки п-ні Ніни Раковської, складає 5 дол. на Музейний Фонд

Окружна Рада СУА
в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Анни Сірко, нашої членки-основниці, складаємо 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

5 Відділ СУА ім. кн. Ольги
в Дітройті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Анастасії Томаєр, матері п-ні Фалини Войтович, складає 10 дол. на Фонд Бабусі

Школа Українознавства ім. Лесі
Українки в Сиракузах

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу дорогої й невіджалуваної почесної голови 13 Відділу СУА в Честері бл. п. Наталії Мохнацької складаємо 53 дол. на Інститут ім. св. Ольги в Пруден-тополі

По 10 дол.: Лідія і Василь Киї
Ірина й Андрій
Сольчаники

По 5 дол.: Євгенія Кохан
Марія Михайлів
Ярослава Кобрин
Софія Мельник
Євгенія Лесик
Анна Кічула

По 3 дол.: Леонтинна Мінчак

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Наталії Мохнацької складаю 5 дол. на Укр. Католический Університет у Римі

Дора Савчик, Честер, Па.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Наталії Мохнацької складаю 5 дол. на Інститут св. Ольги в Бразилії

Емілія Михалевська

Із Вишиваних Вечерниць у Гартфордї:

П-ні Мирослава Солук, аранжер, пп. А. Сокольська, М. Пришляк, Х. Цап, О. Коршенюк.

The "Embroidered" Dancing Party of UNWLA Branch 93 in Hartford, Conn.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Софії Шараневич складають 20 дол. на укр. католическу церкву в Римі

Ірина Кашубинська
Степанія і Роман Цегельські
Парма, Огайо

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Яримович складаю 10 дол. на укр. католическу церкву св. Софії в Римі

Ірина Кашубинська, Парма

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу дорогої бл. п. Іванки Подолі складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а родині Покійної висловлюємо щире співчуття.

Марія й Іван Галушки
Несвіл

У 25-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ бл. п. вуйка д-ра Миколи Струтинського, голови Укр. Доп. Комітету в Грубешові, в пам'ять жертв Холмщини в часі терору польської підпільної і комуністичної армій, складаю 25 дол. на укр. прав. церкву-пам'ятник у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ірина Кашубинська, Парма

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. о. Івана Забави і бл. п. Богдана Герасимовича складаємо 10 дол. на Фонд „Мати й Дитина“.

Лев і Оріся Марків
Нью Гейвен

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Окружний З'їзд

Дата: 25. лютого 1968 р.

Президія: п-ні Стефанія Пушкар, голова, пп. Лідія Бурачинська, Осипа Грабовенська, члени, п-ні Марія Татарська, секретарка.

Звіти Відділів зложили: п-ні М. Івахів (2 Відд.), п-ні Н. Лопатинська (10 Відд.), п-ні О. Тритяк (11 Відд.), п-ні Я. Кобрин (13 Відд.), п-ні М. Кочерган (20 Відд.), п-ні А. Банах (41 Відд.), п-ні М. Пашук (42 Відд.), п-ні Г. Царинник (44 Відд.), п-ні М. Баб'як

До пресових референток СУА

Радіємо дуже, що наш заклик у справі скорочування дописів знайшов у Вас зрозуміння. Ви підтримали потребу переставитись у звітуванні. Бо ж добре звітування не полягає у широких описах і подяках, а в точному й уважному зреферуванні кожної події. А цього можна досягнути і в дописі меншого розміру.

А тих референток, що ще не усвідомили собі цієї потреби, прохаємо над тим застановитись. Об'єму журналу не можемо побільшити, а Відділів у нас прибуває. Отже мусимо собі взаємно поступатись!

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

(48 Відд.), п-і О. Гарванко (54 Відд.), п-ні А. Стельмах (59 Відд.), за неприємності п-ні Х. Пацлавську (78 Відд.) відчитала п-ні Л. Дяченко, п-ні С. Колодій (88 Відд.), п-ні Н. Даниленко (90 Відд.), п-ні О. Цегельська (91 Відд.).

Звіт голови п-ні Лідії Дяченко дав широку картину праці Окружної Ради за звітний рік. Подамо це в загальних зарисах.

Організаційна ділянка: У звітному часі відбуто наради для розгляду й скріплення орг. завдань. Це були — дві конференції голов Відділів, дві зустрічі з членством Відділів Честеру й заходи для створення нового Відділу СУА в Кемдені. Окрім того численні Збівдини Відділів з нагоди Річних Зборів, імпрез та ширших сходин. Організаційними референтками були пп. В. Ценко, Н. Даниленко і Я. Кобрин.

Культ.-освітня й імпрезова ділянки: Головним осягом цієї референтури було величаве Свято Державности 29 жовтня 1967, що вже було зрефероване в нашому журналі. Воно показало спромоги округи, бо стягнуло членок із довколишніх Відділів.

При Окр. Раді діяв успішно Гурток Книголюбів під проводом бл. п. Ольги Фацієвич і опікою письменниці Ярослави Острук. Гурток улаштував спільно з 20 Відділом дуже вдалий Вечір Василя Симоненка і подарував монографію Мирослава Радиша до Пластової бібліотеки. За звітний час членки закупили 94 книжки семи письменниць. По смерті своєї невіджалуваної голови Гурток провадить її дочка п-ні Марія Харина. Восени 1967 р. засновано новий Гурток Книголюбів при 10 Відділі СУА, якою головою стала п-ні Ірина Медуха, а опікункою письменниці Марія Струтинська.

Культ.-освітньою референткою була інж. Олена Філінська.

Виховна референтура: В червні 1967 р. влаштовано Зустріч Градуантів. Для проведення того скликано Комітет, що його очолила п-ні Марія Татарська. В її підготову Комітет вложив багато праці й нових заходів. У часописі „Америка“ появилсь список усіх градуантів Філядельфії (ок. 200), а потім таблиця світлин (окол 50) завдяки підтримці СУК „Провидіння“. Хоч Зустріч не стягнула стільки градуантів, як попереднього року, проте була доказом, що Окр. Рада дбає про

молодь та хотіла б якнайкраще її привітати.

Дня 1. жовтня 1967 р. відбулась Конференція Виховних Референток, що вже була обговорена в нашому журналі.

Виховною референткою була п-ні Іванна Пенкальська.

Референтура Сусп. Опіки: У квітні 1967 р. відновлено діяльність Комісії Сусп. Опіки та Добровільної Жіночої Допомоги. До Комісії входять усі референтки Відділів, а до ДЖД членки, що хочуть у цій ділянці працювати. Гурток ДЖД створено для допомоги Бюрові Сусп. Опіки, що його очолює п-ні Олена Лотоцька. Сама референтура сусп. опіки розробила цього року завдання, що його започаткував 10 Відділ СУА, а саме — висилку дитини на літню оселю. За її спонуюю 10, 20 і 59 Відділи спонзорували 2-тижневий побут дитини на оселі. Представниці Окр. Ради СУА відвідали у шпиталі п-ні Наталію Мохнацьку, довголітню голову 13 Відділу СУА. П-ні Мохнацька раділа тією зустріччю та китицею квітів від Союзнок, що було скромним признанням за її довголітній громадський шлях. Окрім того референтура сусп. опіки слідкувала за працею Відділів у тій ділянці й координувала її.

Референткою сусп. опіки була п-ні Леонія Федак.

Пресова референтура: При Окр. Раді створено пресову Комісію, якої завданням є — реферувати важніші події нашої округи в пресі. Окрім того намічено видавання квартального бюлетеню. Перше число вже появилсь і роздано на Окр. З'їзді.

Пресовою референткою була п-ні Марія Ганіна.

Референтура зв'язків. Окр. Рада є членом Федерації Жіночих Клюбів, отже референтка зв'язків відвідувала їх щомісячні сходини та брала участь в імпрезах. У вересні 1967 р. відбулась прогулька поїздом і кораблем по долині Делаверу, в якій кілька Союзнок взяло участь. У листопаді 1967 р. Федерація влаштувала Виставку Жіночої Творчости, що вже була обговорена в нашому журналі.

Окр. Рада СУА є також членом Інтернаціонального Інституту. Голова взяла участь у заг. зборах Інституту.

Референткою зв'язків була п-ні Марія Одежинська.

Дуже живі були також зв'язки з українською громадою. Голова Окр. Ради була містоголовою Відд. УККА

і брала участь у його засіданнях. Окрім того було багато нагод для участі й виступу, що їх Окр. Рада все використовувала. Голова Окр. Ради взяла участь у Жіночій Сесії СКВУ та Світовому Конгресі Вільних Українців.

Референтура молоді підготувала Зустріч Окр. Ради з молодими професіоналістками, що пройшла дуже цікаво. Окрім того референтура займається програмою для молодечих Відділів і старається її опрацювати.

Референткою була п-ні Наталя Даниленко.

З рамени імпрезової референтури шановано невеликим прийняттям на іменині п-ні Олену Лотоцьку, почесну голову і п-ні Стефанію Пушкар, голову СУА.

Господарська референтура мала багато праці. При всіх Зустрічах Централі й Окр. Ради дбала про харчування, а вже Річні Збори Гол. Управи — це була 2-денна їжа для 30-ти осіб. Також із нагоди Окр. З'їзду і Конференції Референток були подані смачні обіди, а на Зустрічі Градуантів холодна вечеря. Господарськими референтками були пп. Леонтина Петрович, Вероніка Гречулевич і Пелегія Малиновська.

Фінансова референтура: Окр. Рада мала 1,416.00 дол. приходів, а 1,176.00 дол. розходів у звітному році. Вкладка Відділу виносить тільки 5 дол. і це є замало, щоб забезпечити бюджет Окружної Ради. Тому, щоб не спонуквати Окружної Ради до здобування фондів, Відділи повинні подумати над збільшенням цієї фінансової підстави.

У висліді свого звіту п-ні голова ствердила, що праця в Окр. Раді дуже цікава й різноманітна і може сильно скріпити нашу організацію. Її може бути небагато, коли кожен член Екзекутиви, кожна референтка виконують свій обов'язок скоро й охоче. Тоді ця членка не відчує того, а в сумі буде виконана велика праця.

По закінченні звіту, п-ні Володимира Ценко, містоголово, відчитала заклик Фонду Катедри Українознавства, що мав заохотити Відділи до пожертв.

Дискусія не була такою оживленою, як можна було сподіватись. Тема приєднання нових членок завжди є актуальною і над нею членки застановлялись. Потім порушено справу Музею Нар. Творчости в Нью Йорку, що вимагає фінансової підтримки. При Музею треба створити Опікунів

і Добродіїв, що своєю річною вкладкою дозволили б його розбудувати. Дискусія на виховні теми виказала, що наше суспільство ще не має належного розуміння для творення Світличок. При сусп. опіці порушено привітання воякам у В'єтнамі, що його Відділи повинні вислати з нагоди Великодніх свят. На кінці п-ні Є. Новаківська, касієрка, пригадала, що скромний бюджет Окр. Ради не дає їй змоги успішно працювати. Відділи повинні збільшити свою вкладку.

Голова Контр. Комісії п-ні Марія Євсєвська поставила внесок на уділення абсолюторії, що З'їзд одноголосно ухвалив.

Нова Управа: п-ні Лідія Дяченко, голова, п-ні Олена Шиприкевич, місто голова, п-ні Марія Зуб, секретарка, п-ні Євгенія Новаківська, касієрка. Референтками стали — п-ні М. Забродська культ.-освітньою, п-ні М. Олійник виховною, п-ні І. Федорів сусп. опіки, пп. Марія Одежинська й Христина Чорпіта зв'язків, п-ні Марія Ганіна пресовою, а п-ні Леонтина Петрович господарською.

Контр. Комісія: п-ні Марія Євсєвська, голова, пп. Марія Баб'як і Леонія Федак, члени.

УХВАЛИ ОКРУЖНОГО З'ІЗДУ:

1. Окружний З'їзд стверджує, що приєднання членства є справою першорядної ваги і тому припоручає жити всіх засобів, щоб цю справу розглянути й заактивізувати.

2. Кожен Відділ повинен мати орг. референтку, що буде справу приєднання членства вивчати і в тому напрямку працювати.

3. Щоб членство у Відділі було привабливим для кожної української жінки, треба дбати:

а) про добру атмосферу злагоди в кожному Відділі,

б) про самопочуття кожної членки, щоб вона у Відділі добре почувалась.

4. Окр. З'їзд уважає Музей Народної Творчости СУА в Нью Йорку великим нашим здобутком, що його треба втримувати на належному рівні і розбудовувати. Це станеться шляхом

а) вплачення уділу в Укр. Інституті Америки, що його уфундують Окр. Ради СУА,

б) фундацій Опікунів і Добродіїв Музею у висоті 50 і 100 дол. річної вкладки, що її зможуть створити Відділи.

5. Окр. З'їзд стверджує, що Відділи СУА замало дбають про виховну ді-

лянку і тому закликає до оживлення її у формі

а) встановлення виховної референтури в кожному Відділі СУА,

б) збільшеної уваги для дошкільного виховання чи то у формі Світличок чи то допоміжної роботи для них,

в) поширення розуміння для справ дошкільного виховання у нашій громаді.

6. Окр. З'їзд стверджує, що в ділянці сусп. опіки йшла інтенсивна праця в напрямі допомоги потребуючим українцям на місці й у заморських країнах і радить продовжувати її. **Пригадує:**

а) Відділи повинні провести акцію Великодніх привітань і пачок для наших вояків у В'єтнамі,

б) Відділи повинні зладити листу українських доглядачок (бебі-сіттер), що є потрібні українським родинам для національно-виховних цілей.

7. Окр. З'їзд заслухав заклик Фонду Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті і звертається до Відділів із заохотою підтримати його у формі збірної пожертви округу та збірників від Відділів.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні збори 1 Відділу СУА „Жіночої Громади“

Дата: 16. грудня 1967 р.

Збори відкрила молитвою голова п-ні Марія Головей.

Президія: п-ні Катерина Пелешок, голова, п-ні Марія Зубрицька, секретарка.

Звіти Управи зложили — п-ні Марія Головей, голова, п-ні Ольга Сливка, місто голова, п-ні Леся Гой, рек. секретарка, п-ні Надія Когут, коресп. секретарка, п-ні Стефанія Гуменюк, скарбничка та референтки — п-ні Стефанія Рудик організаційна, п-ні Михайлина Баран культ.-освітня, п-ні Анна Сливка імпрезова, п-ні Марія Андрушків виховна, п-ні Марія Зубрицька пресова, п-ні Анна Баран суспільної опіки і п-ні Катря Папуга господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 10 ширших сходів і два засідання Управи. Прибуло 7 нових членок. З 70 членок Відділу 60 передплачує Наше Життя.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував такі імпрези: Веселий Вечір, Свято Матері й Андріївський Вечір. На ширших сходинах вшанову-

вано національні річниці чи пам'ять письменників і поетів. Відчитувано доповіді, що їх приготувляла культ.-освітня референтка, як також поезії й спогади.

в) Виховна: Відділ взяв під свою опіку Дитячу Світличку, що її заснувала п-ні Наталія Хоманчук, членка Відділу. Виховна референтка підготувляла дітей до імпрез Відділу.

г) Сусп. опіка: Відвідувано хворих. Вислано писанки українським воякам до В'єтнаму. Відділ вислав двоє дітей на оселю Пласту й СУМА. Рівнож вислано одягову пачку до Польщі та грошову суму на підтримку бабусі.

г) Господарська: Референтка дбала про прийняття на імпрезах та ладила перекуски на ширших сходинах.

Контр. Комісія у складі — п-ні Стефанія Лешко, голова, та пп. Анна Кумфорт, Марія Лозинська, Михайлина Книш і Марія Мотиль, члени, перевірили книги та ствердили, що були ведені в порядку. На внесок п-ні Лешко уділено абсолюторію уступаючій Управі.

Нова Управа: п-ні Марія Головей, голова, п-ні Ольга Сливка, місто голова, п-ні Леся Гой, рек. секретарка, п-ні Надія Когут, кор. секретарка, п-ні Стефанія Гуменюк, скарбничка. Референтки — п-ні Галя Дармограй організаційна, п-ні Михайлина Баран культ.-освітня, п-ні Анна Сливка імпрезова, п-ні Марія Андрушків виховна, п-ні Марія Зубрицька пресова, п-ні Марія Мотиль сусп. опіки, пп. Розалія і Євдокія Кріль господарські.

Контр. Комісія: п-ні Катря Папуга, голова, пп. Стефанія Лешко, Стефанія Рудик, Анна Баран і Михайлина Книш — члени.

Збори закрила молитвою перевибрана голова й подякувала за довіря.

Марія Зубрицька
пресова референтка

ЧЕСТЕР, ПА.

Річні збори 2 Відділу СУА

Дата: 4. лютого 1968 р.

Запрошено пароха укр. прав. церкви о. Мицика відкрити збори молитвою. Відтак голова п-ні М. Івахів попросила вшанувати однохвилинною мовчанкою пам'ять тих членок, що відійшли у вічність.

Президія: п-ні П. Пещюх, голова, п-ні Т. Захарків, секретарка.

Протокол останніх зборів відчитала п-ні А. Татарів, секретарка.

Звіти Управи зложили — п-ні М.

Івахів, голова, п-ні А. Татарів, секретарка, п-ні С. Єдинак, скарбничка і референтки — п-ні Т. Захарків культ.-освітня, п-ні А. Урбан сусп. опіки і п-ні М. Вейлін господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начисляє 79 членок. Підчас ділового року відбулося 7 ширших сходин і 5 засідань Управи. Приєднано 7 членок. Відділ є членом УККА і бере участь у всіх його підприємствах. Понад 30 членок взяло участь у Святі Державности Окр. Ради у Філадельфії. Вислано делегатку на СКВУ і кілька членок брали участь у маніфестації.

б) Культ.-освітня: В травні 1967 р. влаштовано 40-літній ювілей Відділу у формі бенкету, що його попередила панахида за померлих членок і молебень у наміренні членок. На сходинах були відчитані доповіді й обіжники з Централі. Підготовано святочні сходи, присвячені Жінці-Героїні з доповіддю і замовлено панахиду в їх пам'ять. З нагоди Дня Матері вшановано найстаршу матір Відділу. В липні відбуто прогульку автобусом над море. Подаровано 100 дол. на Фонд Катедри Українознавства.

в) Сусп. опіка: Референтки відвідували хворих по домах і шпиталях, приносили квіти або дарунки, вислали картки з побажаннями скорого видужання. Всі членки у відзнаках брали участь у панахидах і похоронах померлих членок. Вислано 3 посилки українській родині до Польщі. Рівнож вислано подарунки і картки з Різдвяними побажаннями нашим воякам у В'єтнамі.

г) Пресова: Дописи про діяльність Відділу були поміщені в Нашому Житті, а про 40-літній ювілей була також згадка в місцевій англомовній газетці „Дейлі Таймс“.

Контр. Комісія: Іменем її п-на Мирослава Марусин ствердила, що книги є ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні М. Івахів, голова, п-ні К. Благітка, заступниця, п-ні А. Татарів, секретарка, п-ні А. Глив'як, заступниця, п-ні С. Єдинак, касієрка, п-ні А. Масішин, заст. Референтки: п-ні М. Лаврик організаційна, п-ні Т. Захарків культ.-освітня, п-ні А. Урбан сусп. опіки, пп. М. Вейлін і В. Мюліней, господарські, п-ні М. Марусин пресова. — Представниці до місцевого Відділу УККА пп. А. Татарів і К. Благітка, до церкви пп. Е. Огар і А.

Масішин, до Укр. Нар. Дому пп. М. Фідик і А. Глив'як.

Контр. Комісія: пп. М. Марусин, А. Кудевич і М. Криворука.

Збори закрила перевибрана голова, дякуючи за довір'я і закликала всіх членок до співпраці. Заплановано на місяць травень зробити нашим місцевим воякам із В'єтнаму „Привіт дома“ відповідним прийняттям.

Відспіванням „Не пора“ і при каві та солодким закінчено збори.

Мирослава Марусин
пресова референтка

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Річні збори 11 Відділу СУА

Дата: 4. лютого 1968 р.

Збори відкрила голова п-ні О. Микитин.

Президія зборів: п-ні Л. Дяченко, голова Окр. Ради СУА, п-ні О. Тритяк, секретарка.

Звіти Управи зложили: п-ні О. Микитин, голова, п-ні І. Скрипчук, секретарка, п-ні Е. Панасюк, скарбничка і референтки: п-ні В. Струк організаційна, п-ні Л. Сердюк культ.-освітня, п-ні Н. Гайдучок сусп. опіки, п-ні Л. Мриглоцька господарська, п-ні О. Тритяк пресова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начисляє 59 членок. У звітному році відбулося 4 ширших сходин і 8 сходин Управи.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Влаштовано такі імпрези: Щедрий Вечір з участю молодечих організацій Пласту й СУМА, як також із мистецькою програмою; Весняну Забаву градуантів; танцювальний гурток при Відділі брав участь у фестивалі молоді, де дістав першу нагороду; пікнік-печення бараболі в Черчу; Веселий Вечір з участю місцевих і поза-місцевих артистів сцени.

в) Виховна: При Відділі існує Світличка, до якої приходять 10 дітей. Її провадить п-на М. Гафткович. Світличка відсвяткувала Вечір св. Миколая. П-ні О. Фараонів провадить курс народніх танків.

г) Суспільна опіка: Відділ опікується хворими. Вислано нашим воякам до В'єтнаму Великодні й Різдвяні дарунки.

г) Господарська: Референтки займались підготовою буфету майже для всіх імпрез.

д) Фінансова: Відділ мав в останньому році 1,612.95 дол. приходів та

1,624.11 дол. розходів. Одним із наших найбільших видатків був закуп 100-долярового сертифікату для „Народнього Дому“ в Трентоні.

Після звіту **Контр. Комісії** п-ні Н. Самокіш попросила уділити абсолюторію уступаючій Управі.

Нова Управа: п-ні О. Тритяк, голова, п-ні О. Микитин, заступниця, п-ні І. Скрипчук, секретар, п-ні Р. Мицик, касієрка і референтки: п-ні О. Дзаман організаційна, п-ні Л. Сердюк культ.-освітня, пп. Л. Мриглоцька і Н. Гайдучок сусп. опіки, п-ні Н. Гафткович виховна і п-ні М. Глушок пресова.

В склад **Контр. Комісії** ввійшли п-ні Е. Панасюк, голова і пп. Н. Гулай та Б. Осаджа, члени.

Збори закрила голова п-ні О. Тритяк, подякувала присутнім за довір'я і попросила членок Управи й Відділу співпрацювати з нею в слідуючому році.

Спільною вечерею в дружній атмосфері закінчено збори.

О. Тритяк
секретарка зборів

ГЕМТРЕМК, МИШ.

Свят-Вечір 26 Відділу СУА

Дня 7 січня ц. р. влаштував наш Відділ Свят-Вечір у шкільній аудиторії. На це традиційне свято були запрошені крім жіночих організацій також усі парохіяни. Численні гості заіли до святочно прибраних столів, як одна родина. Голова Відділу п-ні Анна Байко привітала ОО. Василян та гостей. Шкільні діти під проводом п-ні Ольги Михайлович відіграли дуже гарну і зворушливу сценку „До Вифлеєму“. По скінченні сценки заіли засвічувати на столах свічки, а о. Ігумен Лотоцький поблагословив святочні страви і після колядки „Во Вифлеємі“ заілася вечерея. Членки Відділу розносили традиційні страви та дбали, щоб кожний гість був вдоволений. При кінці о. Лотоцький подякував п-ні Михайлович за гарно виведену сценку, шкільним дітям за участь у програмі, п-ні Марії Дидів за приготування смачних страв, а всім гостям, що так численно зіішлися.

Відспіванням колядки закінчено це родинне свято. З чистого прибутку призначено на Українську Вищу Школу в Гемтремку 400 дол.

Присутня

НЮАРК, Н. ДЖ.

35-літній ювілей 28 Відділу СУА

Скромно без великого розголосу, а за традиційними Різдвяними стравами відзначив наш Відділ свій 35-літній ювілей.

Приємно було голові п-ні Ользі Муссаковській привітати численних гостей, а головню редакторку Нашого Життя п-ні Лідію Бурачинську, що теж виголосила відповідну промову, даючи признання нашому Відділові за працю та згадуючи покійну Олену Гординську, яка так зміло й широко організувала колись суспільну опіку. Від тоді й посьогодні суспільна опіка є гордістю нашого Відділу. Великим осягом уважає місто голова Централі теж нашу власну привітну домівку, що знаходиться в Народньому Домі.

Дальше відбулось декоровання членок золотими й срібними відзнаками. Золоті відзнаки одержали ті членки-основниці, що належать до Відділу 35 років, а саме: пп. Пелагія Кучкуда й Катерина Кузьма. Срібні відзнаки одержали пп.: Анна Винник, Марта Зілінська, Олена Матляк, Анна Настюк і Марія Присяжна.

Програмою вечора проводила п-ні Омеяна Цяпка і тоді з коротким оглядом 35-літньої діяльності виступила п-ні Стефанія Карапінка. Фортепіанове сольо виконала талановита учениця УМІ Тая Саламаха, вірш Б. Лепкого виголосила молоденька декляматорка Ірена Шараневич, а письменниця Люба Коленська відчитала новелю „Дві сестри“.

Ціла імпреза мала милий родинний характер, бо при „куті“ з'явилися ще й колядники зі звіздою й усі присутні заспівали традиційні колядки. Ювілейний комітет під керівництвом п-ні Олександри Падковської і господарська секція під керівництвом п-ні Анни Винник доложили всіх старань, щоб гості і членки були вдоволені, а які ж помічні були юначки-пластунки з гуртків „Маки“ і „Волошки“, що так елегантно виглядали і подавали до столів! У тих молоденьких панячках ми бачили будучих членок СУА, які колись напевно підуть нашими слідами і будуть продовжувати громадську працю зорганізованого жіноцтва.

Так, так, наш Відділ має тільки 35 років і ми всі нишком заздрили, чому то Відділ є 35-літній, а не ми....

В попередньому звітному з діяльності нашого Відділу я помилково

пропустила прізвища п-ства В. Осередчуків і п. Магмета, що виконували на гавайських гітарах декілька музичних творів на імпрезі „Показ капелюшків“.

Таїса Богданська
пресова референтка

ТОЛІДО-РОСФОРД, ОГАЙО
З діяльності 31 Відділу СУА
ім. Олени Завісної

Свят-Миколаївська вистава. Дня 24 грудня 1967 р. наш Відділ підготував виставу п. з. „Із св. Миколаєм у Рідному Краю“ Петра Мірчука. Вистава відбулася в залі Укр. Гор. Клубу в Росфорді. Всі ролі були обсаджені дітьми наших Союзянок. Ролью св. Миколая відіграв чоловік членки п. Петро Лагола. Ангелом була Любця Крук, чортиком Михайлик Закорчемний. Діти, що очікували св. Миколая і відвідали з ним Україну, були: Любця і Надія Васишин, Любця Бобер, Славця Луківська і Тарас Крук. Ролью мами в Україні відіграла Ірина Луківська і двоє її діточок Любця Когут і Іван Васишин.

Треба підкреслити, що всі діти грали дуже гарно, природно і свobodно. Зате дістали від батьків і публіки дуже велике признання у формі довготривалих оплесків.

Проби вистави з дітьми відбувалися під проводом голови, п-ні Ірини Гнатчук.

По виставі відбулася роздача дарунків, які гарно й старанно опаквані приготували пп. Неоніля Когут і Соня Лагола. Веселий чортик роздавав різочки.

По перекусці, що її приготували Союзянки, відбулася дитяча забава, яку провадили пп. Неоніля Когут, Ірина Гнатчук, Ірина й Славця Луківські. Є вигляди, що дехто з діточок стане колись справжнім актором.

Неоніля Когут, секретарка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні Збори 44 Відділу СУА
ім. Невідомої Героїні

Дата: 3. березня 1968 р.

Збори відкрила голова Відділу п-ні Г. Царинник.

Президія: П-ні Г. Бондаренко, голова, п-ні О. Коровицька, секретарка. Представниця Окр. Ради п-ні Л. Дяченко.

Відчитано протокол із попередніх

річних зборів, написаний п-нею Савчук.

Звіт Управи зложила голова Відділу, охопивши ним усі ділянки праці.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Прибуло за рік 3 членки, вибула 1. Нараховується тепер 24 членок. Ширших загальних сходин відбулося 8. Голова Відділу та одна членка брали участь у Жіночій Сесії СКВУ.

б) **Культ.-освітня й імпрезова:** При влаштуванні Окр. Радою Зустрічі, присвяченій відновленню Української Державности, Відділ організував художню частину, що складалася з виступів дітей і молоді. Було влаштовано 2 базари: Передвеликодній і Передріздвяний із продажем домашнього печива і подарункових речей. У січні — Маланчин Вечір. У художній частині виступали діти й молодь. Спільне Свячене для членок і їхніх родин. На посвячення пам'ятника кол. членки бл. п. О. Одрини прибуло кілька членок. Допомогали робити там поминки. Після похорону бл. п. Марії П. Юркевич Відділ улаштував поминки та, виконуючи волю Покійної, помагав зробити збірку на УВАН. Зібрано 161 дол., гроші вислано.

в) **Сусп. опіка:** Відділ стало опікується „бабусею“ в Німеччині. Вислано до Німеччини 6 пакунків та 2 до Бразилії. Референтка часто відвідує хворих і старших людей, допомагаючи їм, чим може.

г) **Госп. референтура:** При готуванні вечері на Маланку головний тягар праці лежав на госп. референтках, хоч усі членки їм сумлінно допомагали. Після кожних сходин господині частують усіх чаєм і домашнім печивом. Це так само, хоч маленьким, є джерелом прибутку.

Контр. Комісія в складі пп. Г. Бондаренко, Т. Горашенко та О. Сердюк, перевіривши книги, ствердила, що діловодство в повному порядку.

На 1968 рік була перевибрана **попередня Управа**, за виїмком касієрки п-ні М. Стратієнко, яка просила звільнити її від обов'язків. На касієрку вибрано п-ні О. Коровицьку, а на імпрезову референтку п-ні Г. Бондаренко.

Збори закінчилися молитвою. При смачній перекусці та чайковій ще довго провадилась дружня розмова.

Л. Дончук

Чи ви вже вирівняли передплату за „Наше Життя“?

БАЛТИМОР, МД.

Річні збори 59 Відділу СУА

Дата: 3. березня 1968 р.

Збори відкрила голова п-ні Лідія Лемішка, вітаючи п-ні Стефанію Пушкар, голову СУА, якій вручено китицю червоних троянд.

Президія: п-ні С. Пушкар, голова, п-ні М. Хархаліс, секретарка, пп. Хмільська і Пісецька, члени.

Протокол останніх річних зборів відчитала п-ні Ганна Самутин.

Звіти Управи зложили — п-ні Л. Лемішка, голова, пані А. Стельмах, секретарка, п-ні А. Притула, касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ нараховує 55 членок і відбув щомісяця ширші сходи. Пороблено заходи до створення секції молодих жінок при Відділі. У Світовому Конгресі Вільних Українців взяло участь кільканадцять членок, із головою на чолі.

б) Кужт.-освітня й імпрезова: На ширших сходах відчитано доповідь д-ра А. Лемішки „Недуга — ворог людини в аспектах історичному і сучасному“. Окрім того всі доповіді, надіслані з Централі. Спільно зі Студ. Громадою і Пластовою Станицею влаштовано Новорічну Забаву і Різдвяну зустріч. Відділ брав активну участь у підготові святкувань української громади. Пожертвував 100 дол. на Фонд Катедри Українознавства, 100 дол. на Музей Нар. Творчості у Нью Йорку.

в) Сусп. Опіка: Відділ уфундував побут дитини на відпочинковій оселі в Лігйтоні.

г) Зв'язки: Відділ взяв участь у міжнар. фестивалі „Довкруги світу у двох днях“ 22. і 23. квітня 1967 р., де хор і мистецька виставка дістали велике призначення для української національної групи. Дня 3. і 4. червня мин. року участь у „Днях усіх національностей“ у Гвин Овк Парку, де мистецька виставка й український буфет одержали дві найвищі нагороди.

г) Виховна: Відділ пожертвував 100 дол. на ОПДЛ і 50 дол. на Дім Укр. Молоді.

д) Фінансова: Відділ мав 2,491.68 дол. приходу, і 2,379.67 дол. розходу.

е) Господарська: Референтка дбала про буфети на імпрезах та подавала чай і солодке на ширших сходах.

Контр. Комісія в складі пп. О. Калиновська, М. Хархаліс і Н. Романовська ствердила, що книги Відділу є ведені в порядку і поставила внесок на уді-

лення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

У своїй промові голова СУА ствердила, що 1067 рік був роком найбільш напруженої праці цілого українського громадянства. Зорганізоване жіноцтво дало в неї активний і конструктивний вклад. СКВУ стало іспитом політичної зрілості української жінки, яка зуміла знайти дорогу до Секретаріату СКВУ. А перед нами 1968 рік — Міжнародний Рік Прав Людини. В Тегерані відбудеться у квітні Конвенція Прав Людини, що має розглянути осяги й недолки Хартії. Ми мусимо доложити всіх старань, щоб Секретаріат СКВУ був там заступлений.

Нова Управа: п-ні Ганна Самутин, голова, п-ні Софія Михайлишин, заступниця, пп. Ольга Криволап і Ольга Сушко, секретарки, п-ні Валентина Снігура, касієрка. Референтками стали — п-ні А. Стельмах організаційною і культ.-освітньою, пп. А. Мельник, О. Корж і І. Сливка сусп. опіки, п-ні Марія Булавка пресовою, п-ні А. Поліщук господарською, пп. А. Притула і Н. Зінкевич, вільні члени.

Збори закінчено молитвою, яку провела нововибрана голова.

Марія Булавка
гресова референтка

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Показ українського народного вбрання

Дня 16. грудня 1967 р. заля Укр. Нар. Дому була виповнена глядачами. Вечір відкрила д-р Євгена Єржківська доповіддю „Український народний стрій“, в якій вона дала характеристику його.

У першій частині Вечора воно було показане. Майже всі строї були зроблені чи прислані з України, а моделювали переважно наші молоді і вродливі студентки. Показано — полтавський стрій дівчини і молодої (Ірина Староженко), полтавський стрій молодиці (Валентина Гурська), гуцульський стрій (Ірина Богайчук), яворівський стрій (Маруся Пракуренко), яворівський стрій (Галя Полівчак), лемківський стрій (Даннуса Гапій), гуцульський стрій (Роксоляна Тим'як), борщівський стрій (Ная Пилишин), заліщицький стрій (Оксана Кравс). Кожен стрій викликав захоплення та найбільше полонив усіх полтавський стрій молодої і заліщицький.

У другій частині Вечора п-ні Ніна Новохатько з надзвичайним успіхом

продемонструвала вбрання княгині Ольги, що його сама пошила. П-ні Я. Гапій дала пояснення до українських історичних строїв, ілюструючи це прозірками.

У третій частині Вечора були показані вишивані суконки, костюми та вечірні сукні. Моделювали — Люба Королишин, Даннуса Богайчук, Оля Косяк, Ніна Новохатько, Оксана Кравс і Даннуса Гапій.

Програма була переплігана вправною грою на акордеоні Романа Логуша та виступом солістки п-ні Оксани Федорович, яка при супроводі п. Тараса Логуша проспівала „Рушничок“, муз. Майбороди і „Веснівку“, муз. М. Лисенка.

Під час Вечора влаштовано також виставку вишиваного вбрання та видань із народного мистецтва. Пояснення до того давала п-ні Бачинська.

Успіх Вечора треба завдячувати д-р Є. Єржківській, яка подала ініціативу і вложила в те багато праці. Щира подяка полк. М. Міхновському за технічне оформлення Вечора.

Валентина Гурська

ЩИКАГО, ІЛЛ.

Річні збори 74 Відділу СУА ім. Олени Теліги

Дата: 12. лютого 1968 р.

Збори відкрила п-ні Славка Пашен молитвою.

Президія: п-ні Віра Хрептовська, голова, д-р Наболотна, секретарка.

Протокол із попередніх зборів відчитала п-ні Вихрій.

Звіти Управи зложили — п-ні С. Пашен, голова, п-ні В. Хрептовська, заступниця, п-ні В. Гоевич, касієрка і референтки — п-ні О. Добровольська організаційна і п-ні Л. Вихрій сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) Культурно-освітня й імпрезова: Влаштовано чайок для нових членок. На карнавалі церкви св. Йосифа Відділ мав свій кіоск. Фільм із подорожі в Україну висвітлювала п-ні Василювська. Проведено Різдвяний базар.

б) Виховна: Членки вислухали доповідь п-ні Левки Паньків: „Підготовка дитини до теперішніх шкіл“.

в) Сусп. опіка: Ухвалено такі пожертви: на місцеву допомогу 40 дол., на церкву св. Йосифа 50 дол., на Фонд П'ятсот 40 дол., на пресовий фонд 10 дол., на Фонд Зв'язків 10 дол.

Контр. Комісія: Іменем її звітувала п-ні Олена Турула, голова.

Нова Управа: п-ні Славка Пашен, голова, п-ні Олена Турула, заступниця, п-ні Віра Хрептовська, секретарка, п-ні Віра Гоевич, касієрка. Референтами стали — п-ні Шлапак організаційною і господарською, п-ні Лариса Вихрій культ.-освітньою, п-ні Марія Вислоцька виховною, п-ні Леся Куропась пресовою, п-ні Оксана Добровольська сусп. опіки.

Контр. Комісія: п-ні Левка Паньків, голова, пп. Гелен Олек і Галина Харук, члени.

Збори закрила предсідниця молитвою.

Леся Куропась
пресова референтка

ВОРРЕН, МИШ.

З діяльності 76 Відділу СУА ім. Наталії Кобринської

Дня 11. січня 1968 р. відбулися Річні Збори нашого Відділу. До нової Управи ввійшли п-і Юлія Капітанець, голова, пп. Мирослава Бараник і Христиня Кравс, заступниці, п-ні Стефа Лісікевич, секретарка, п-ні Люба Гречна, скарбничка. Накреслено план праці на 1968 р., а в ньому Дитячу Вишивану Забаву, що її Відділ щороку підготовляє.

По офіційній частині програми приступлено до святочної, а саме традиційної куті. Уступаюча голова п-ні Лідія Колодчин представила членкам гостей, що своєю присутністю надали гостині більш святого настрою.

Одна з гостей, п-ні О. Витвицька, прочитала спогад п. н. „Живу ще завдяки УПА“. Авторка спогаду д-р Стелля Кренцбах, жидівка, описує, в який спосіб опинилася в рядах УПА. Підкреслює хоробрість бійців УПА і гарне відношення членів УПА до неї. Всі слухали її з зацікавленням і думками мимоволі переносилися на рідні землі.

Колядками і молитвою закінчено наші Річні Збори. Паням, що помогли приготувати цю традиційну вечерю — щира подяка. **І. Л.**

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні збори 83 Відділу СУА

Дата: 13. грудня 1967 р.

Відкриваючи збори голова п-ні Марта Ярош сказала: „Праця на терені нашого Відділу — це не моя праця, а послідовний безперервний труд поодиноких референток та їхніх комісій“.

Управа і членки 76 Відділу СУА у Воррені:

Перший ряд від ліва: Люба Гречна, скарбничка, Леся Крива, секретарка, Лідія Колодчин, голова, Христя Кравс, заступниця, Юлія Капітанець, імпрезова. — Другий ряд від ліва: Марія Максим'юк, Марія Костюк, Марія Кухар, Марія Бойдуй, сусп. опіка, Слава Скипакевич, культ.-освітня, Леся Богай, М. Корнілов, Люба Шаенко. — Третій ряд від ліва: М. Бойчук, Мирося Бараник, імпрезова, Анна Грицай, господарська, Стефанія Лісікевич, сусп. опіка, Зеновія Шуст, контр. комісія, Ірина Трач, господарська, Ірина Ляш, Ірина Прийма. Бракують на світліні: Марія Турянська, організаційна, Катря Сливка, виховна, Віра Миколенко, контр. комісія, Люба Несторович, Нуся Феденко, Марія Кальба і Євгенія Головата.

Board and members of UNWLA Branch 76 in Warren, Mich.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 49 членок. Відбув 8 ширших сходин і 8 засідань Управи. Звітували — п-ні Ірина Мокривська, орг. референтка й п-ні Дана Чехович-Калинич, секретарка.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Тематика, порушувана на ширших сходинах була дуже різномодна. Референтка брала до уваги сучасність тематики, зацікавлення і пожиточність. Були запрошені гості-доповідачі — психіатр д-р Тершаковець, що представив модерну психіатрію в щоденному житті, д-р Теребус-Кмета з дискусією про основні засади здоров'я зубів. Із світу поезії загостив Богдан Бойчук та поділився з членками Відділу своєю творчістю. Членки Марта Яцушко та Люба Абрам'юк захоплювали Відділ кольоровими світлинами та враженнями з мандрівки по Близькому Сході й Індії. Відділ теж застановлявся над доповіддю Ніни Січинської „Сила позитивної думки“, святочно слухав 50-ліття української Державности та захоплено сприйняв поезії Віталія Коротича. Тематику ширших сходин підготовляла п-ні Ніна Січинська, культ.-освітня референтка при допомозі п-ні Оксани Баб'юк.

У 1967 р. відбулись заходами Відді-

лу дві імпрези й ярмарок. Дня 4. листопада членки весело забавились на Гарбузовій вечірці, а 28. січня 1968 р. Відділ гостив около 100 дітей на своїй традиційній ялинці. Імпрези підготувала п-ні Оріся Салаяк при допомозі п-ні Марії Соробей, яка теж займалась загальною організацією ярмарку.

в) Виховна: У 1967 р. заснувався при Відділі Гурток Книголюбів для дітей 8—14 років. Гурток читав українські книжки, відбув прогульку до УВАН та мав зустріч з авторкою Лесею Храпливою.

При Відділі також відбуваються курси українських народних танків для дівчорид під проводом п-ні Гензи, а часом п. Гензи. Виховну працю Відділу провадить п-ні Ярослава Тримбітська при допомозі пань Дарії Гензи й Анни Мартинковської.

г) Сусп. опіка: Відділ взяв опіку над бабусями у Бельгії. Також були вислані пакунки воякам до Вієтнаму та вживані речі до Польщі і Бразилії. Референтуру провадила п-ні Лідія Закревська.

г) Господарська: До успіху імпрез Відділу причинились пишний буфет. Під час ширших сходин подавано гарячу каву і щось солодке. Господарську референтуру провадила п-ні (Докінчення на обгортці)

Тамара Михайлів По землі Місіонер

4

Дружня пісня „за Україну, за її волю...” по-неслася понад просторами Парани.

Дорога тривала яких пів години. Занадто навантажена Cancha, мало що підіймається над водою, неспішно приближувалася до парагвайських берегів. Вже можна було бачити бетонні залишки колишнього порту. Кілька літ тому його розбила велика буря — tormenta, що була сюди завітала. Тепер лиш масивні бетонні стовпи, висунені далеко в воду від берега, пригадували про грізну силу розгніваної природи.

— Зруйнувавши пристань і весь беріг, хвилі загрожували мешканцям Енкарнасіон, — розповідає о. Ковалик. — Тоді один із наших стців пустився човном на воду і добився до аргентинського берега, шукаючи допомоги в урядових аргентинських чиновників.

По довгім, широкім мості переходимо на беріг. Тут нас уже чекають місцеві просвітяни. Разом ідемо до театру — це велика і простора камениця з низько вмурованими вікнами, що виходять до парку сусідньої школи. Під час концерту по цих вікнах була розміщена численна кількість глядачів, а для інших, які були позбавлені і цієї можливості, в шкільнім садку інстальювали гучномовці.

Після проби кожному хотілося оглянути місто. Пішла і я. Енкарнасіон має кілька асфальтових вулиць у центрі, а поза тим околиці не надто привабливі. Будинки одноманітні схожі поміж собою — стандартного типу, муровані червоною цеглою, з плоским дахом. Всі крамниці виповнені виключно виробами імпортованого походження. В склепах, просто на підлозі складені різного гатунку та фасонів солом'яні капелюхи. За низьку ціну можна було купити капелюх із правдивої панамі. Щораз натрапляю на когось із наших хористів, всі бажають придбати якогось сувеніра з Парагваю. Склепарі лиш тишилися з такої інвазії. В цьому невеличкому місті така подія, як приїзд нашого хору, мала певне комерційне значення.

Encarnación — друге по величині місто в Парагваю.

По яких же хащах розсіяні наші численні люди?

Принагідно відвідую голову місцевої „Просвіти“. Його цегловий дімок, як і більшість, невизначеного бурого кольору, стояв при головній дорозі. Мав невеличкий склепок, що й було джерелом його існування. В хаті підлога з цегли, електричне світло ледве жевріє, треба було досвічувати свічками. Крізь низькі віконця вже заглядав вечір. Ніщо не зраджувало великого добробуту, але люди не скаржилися, а навпаки були вдоволені своїм сучасним життям.

— Лиш від недавня тут панує спокій та мирна праця. Раніше colonos дуже бідували і не мали

навіть змоги трудитися, бо все зароблене чи здобуте тяжкою працею з землі, грабували дикуни — індіани, а сам кольконо при тім часто втрачав життя, — оповідав за вечерею господар.

Чимало українців живе в Парагваю. Доля їх розкидала по всіх кутках у пралісах цієї землі, виповненої хижими тваринами та отруйними зміями. До змалювання їх твердих буднів ніодин маляр не вжив би рожевої фарби. Та проте якась духовна сила, високо людяні інстинкти примушують їх видавати мозольною працею зароблений гріш на організацію домівки „Просвіти“ чи церкви, щоб бодай у мініатюрі відтворити образ такого далекого, ще з дитинства винесеного на чужину, Рідного Краю.

В Енкарнасіон українці також мають свою „Просвіту“, але активних членів є лиш дев'ять.

Надійшов час заповідженого концерту. Під високими старими деревами шкільного саду всі місця на гойданках та дитячих забавах були вже зайняті. Не треба згадувати, що зала була вщерть переповнена. Такого здвигу народу, кажуть, тут ще не бачили за цілу історію Енкарнасіон. Приїздили люди зі всіх околиць, декотрі раніше на кілька днів та пересиджували у знайомих, чекаючи цього концерту. Кожен хотів почути свою рідну пісню, побачити барвистий український гопак.

Мистецька частина програми була переобтяжена великою кількістю точок, але, не зважаючи на це, ентузіазм зібраних на залі та поза нею не спадав на силі ні на мент. Наші два дуо з бандурою практично не можна було виконати, за кожною стрічкою треба було перечікувати поки затихнуть оплески.

Але квіти, ні патетичні промови в честь вивонавців не приносять стільки духовного вдоволення мистцеві, як це спонтанне, безпосередньо — щире захоплення глядачів.

— За всі двадцять п'ять років нашого побуту у Парагваю ми не домоглися зробити стільки, стільки зроблено цим концертом для добра і слави нашої громади, — казав прощаючись у пристані на другий день вранці, голова місцевої „Просвіти“.

Хоч навколо нас знову, як і вчорашнього дня, опанували простір парагвайські жінки зі своїми великими кошиками, що баянсували на голові, але коли наша Cancha рушила, — в повітрі вітало лиш українське: „до побачення, до скорого побачення!“

Несподівано прийшло мені признання за мої пісні на концерті також із аргентинського берега від директора місцевої митниці. “Su voz me hizo piel de gallina” (від вашого голосу мурашки мені бігали по спині), — гратулював він мені, довідав-

шисть від о. Ковалика, хто ті пісні співав. Затим дякував моєму партнерові п. Хлебичу з неменшим ентузіазмом. Цілу нашу програму він слухав у передачі, трансльованій парагвайською державною радіостанцією. Годі говорити, що за мої „сувеніри“ — капелюхи з панамі, цю я не заплатила.

Подорож добігала свого кінця. Майже місяць пройшов від тоді, як я вперше ступила на червону землю Місіонес.

Час пройшов у мандрах, концертах, зустрічах.

Багато нових вражень, нових знайомств. І вже в повітрі, коли гідроавіон віз нас до Буенос Айресу, приглядаючися пам'ятковому пергаменту, підписаному моїми численними новими друзями, я згадала езуїтські монастирі, які я так і не мала часу відвідати. Тепер вони мені здалися дрібницею, — я віднайшла щось більшого: я побачила невмірущий дух моєї непереможної нації. Я прожила місяць — на Украні.

Кінець

НЮ ЙОРК, Н. Й.

(Докінчення зі ст. 31)

Стефанія Савчук при допомозі п-ні Марії Палій.

д) Фінансова: За 1967 р. фінансовий стан Відділу показався настільки міцним, що Відділ міг уділити 658.08 дол. пожертв на різні цілі. Це були — 100 дол. на прес. фонд Нашого Життя, 100 дол. на школу св. Юра в Нью Йорку, 100 дол. на оплату пластового табору дитині, 100 дол. на СФУЖО, 100 дол. на СКВУ. Решту згаданої суми розбито на 20- і 10-доларові датки, призначені на інші громадські чи Союзянські цілі. Касу Відділу провадила п-ні Дарія Камінська.

е) Пресова: Про діяльність Відділу було подано в „Свободі“, Нашому Житті та „Вільному Слові“. Писали — п-ні Марта Бачинська, пресова референтка, та пп. Надя Шмігель і Ніна Січинська.

Контр. Комісія: В її склад входили пані — Варка Бачинська, Марія Вижицька й Галина Титла, які зложили подяку за точне й правильне ведення книг та поставили внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

У своєму слові п-ні Марта Ярош сказала: „Успіх організації залежить від референток та відданого, позитивно наставленого і жертвенного членства“.

83 Відділ СУА — це як рука, що своїми пальцями, які тримаються одної підстави, робить меншу чи більшу роботу. Пальці — це референтки та члени, а підстава — це ціль праці в напрямку найкращого збереження нашої дівтори та розвитку нашої громади.

Марта Бачинська
пресова референтка

Кожна організована громадянка знає, що своєчасно внесена передплата на журнал є здоровою фінансовою підставою для розвитку видавництва.

МЕНВІЛ, Н. ДЖ.

Перші Річні Збори 92 Відділу СУА ім. Ольги Басараб

Дата: 18. лютого 1968 р.

Збори відкрила голова п-ні Марія Пілат молитвою.

Президія зборів: п-ні Ірина Левицька, голова, п-ні С. Стек, секретарка.

Звіти Управи зложила голова п-ні М. Пілат, а касієрка подала стан каси за 1967 р.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ засновано кілька місяців тому. Нараховує 12 членок. Дотепер відбулись 4 ширші сходуни. Не маючи домівки для сходуни, членки сходились по домах і в товариській атмосфері плянували свої перші кроки.

б) **Культ.-освітня:** Відділ почав свою діяльність колядою по українських родинях.

в) **Сусп. опіка:** Щоб придбати фонди, членки стали приладжувати вареники й розпродувати їх. Відділ зложив свою Різдвяну жертву на церкву в Менвілі та 10 дол. на Музей Нар. Творчости СУА в Нью Йорку.

Контр. Комісія поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Параскева Матіїв, голова, п-ні Марія Пілат, заступниця, п-ні Стефанія Ляввіт, секретарка, п-ні Анна Пілат, касієрка. Референтками стали — п-ні Олена Рохман організаційною, п-ні Мирослава Яцура культ.-освітньою.

Контр. Комісія: пп. С. Гаврилів, О. Стек і М. Демчишин.

У своїй промові п-ні І. Левицька, голова Окр. Ради СУА, підкреслила заслуги піонерки-голови п-ні М. Пілат та подякувала членкам, що їй у праці допомагали.

Збори закрила нововибрана голова та подякувала за довір'я. При каві й солодкім членки закінчили свій перший рік праці та почали плянування другого.

Ф. Стек, орг. референтка
Окр. Ради СУА

БОФАЛО, Н. Й.

Основні збори 97 Відділу СУА

Дата: 2. лютого 1968 р.

Збори відкрила п-ні Надія Пікас, голова ініціативного гуртка.

Президія: п-ні Надія Пікас, голова, п-ні Ольга Берч, секретарка.

Протокол з ініціативних сходин, що відбулись 28. січня, відчитала п-ні Ольга Берч.

Перша Управа Відділу: п-ні Тамара Бульба, голова, п-ні Ксеня Драган, заступниця, п-ні Надія Пікас, 1. секретарка, п-ні Ольга Коритник, 2. секретарка, п-ні Роксоляна Пікас, скарбничка, п-на Анна Марія Слободян, членка Управи.

Контр. Комісія: Пп. Неоніла Філіпів, Ніна Татрянська, Марія Грега.

Плян праці: Членські сходуни будуть відбуватися другого понеділка кожного місяця в шкільній кімнаті при парохії св. Івана Хрестителя. На перших сходунах п-ні Тетяна Криницька проведе показ писання писанок. Намічено також доповіді, покази моди, шиття, косметики, курси вишивання, кераміки. Запляновано також зустрічі з членками інших Відділів, Зустріч Градуантів тощо.

Збори закрила предсідниця, дякуючи присутнім за участь.

Надія Пікас, предсідниця
Ольга Берч, секретарка

НОВИЙ АЛЬБОМ УЗОРІВ

Українські

Народні Вишивки

Видання СУА

Серія 3

Десять таблиць узорів

Взори з Полтавщини, Київщини, Буковини, Яворівщини, Гуцульщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі СУА

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 6, ст. 6 — UKRAINIAN DESIGNS

Взори з жіночих сорочок

Чч. 1 і 4 „морщинки“ з Буковини, ч. 2 вставка з околиць Надвірної, ч. „морщинка“ з околиць Борщова, ч. 5 вставка з околиці Товмача, чч. 6 і 7 взірці з дудів з околиць Калуша.